

== Velja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . K 28.—
 za en mesec 2-20
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V upravi prejemam mesečno . . 1-70
Sobotna izdaja:
 za celo leto 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENE C

== Ilustrati: ==
 Enostolpna pettivrsta (72 mm):
 za enkrat po 18 v
 za dvakrat 15 v
 za trikrat 13 v
 za večkrat primeren popust
 Poročna oznaka, zahvale, esurtnice itd.:
 enostolpna pettivrsta po 20 vin.
Poslano:
 enostolpna pettivrsta po 40 vin.
 Izhaja vsak dan, izvenredni ne-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštne branilnice avstrijske št. 24.797, ograde 28.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Kako se bojuje Anglija.

Da so vojne na kontinentu za Anglijo čas žetve, je angleška politika spoznala še v šestnajstem in sedemnajstem stoletju. Tridesetletna vojna v srednji Evropi in dolgotrajni boji na Nizozemskem so prignali najboljše delavne počti in lepe kapitale s kontinenta Albionu v naročje. To je naredilo deželo, kjer so do tedaj bili le gospodje in hlapci, zmožno za industrijo. O tem času pravi Hume: »Nikdar ni bilo bolj živo opaziti vzraščanja vseh onih prednosti, ki označujejo procvitajoče ljudstvo.«

Za kontinent je pa imelo to spoznanje, ki ga je pridobila Anglija za časa 30 letne vojne usodne posledice. Angleški politiki so tedaj spoznali korist, ki so se ponudile njim radi vojen na kontinentu, ko so se ljudstva na celini uničevala in mesarila, je mogla Anglija v kolonizaciji, trgovini in industrijskemu razvoju svoja krila prosto razviti.

Od tedaj je Anglija menjavala svoje zveze s Francijo in Habsburžani. Kako so vplivale Napoleonske vojne na gospodarstvo Velike Britanije, se da najlepše spoznati, če primerjamo številke angleškega izvoza za in po vojnah. Angleški izvoz je znašal 1805. l. 38 milijonov f. st., 1810. l. 48 milijonov f. st., 1815. l. 51 milijonov f. st., 1816. l. 41 milijonov f. st., 1819. l. 35 milijonov f. st., 1848 l. 52 milijonov f. st.

Kaj nas uče ta števila?

Dočim je v letih 1800. do 1805. znašal izvoz okroglo 40 milijonov funtov sterlingov, je v naslednjih letih kljub vojni, kot bi človek mislil, v resnici pa ravno vsled vojne zrastle, ker je Anglija umela prilastiti si sama vso trgovino in plovbo. 1810. l. je znašal izvoz 48 milijonov in 1815 je dosegel višek 51 milijonov. Ko pa je bil v Parizu sklenjen mir, je bila med posledicami, ki so se pokazale, tudi padec angleškega izvoza leta 1816. na 41 milijonov in 1819 na 35 milijonov funtov sterlingov. V marsikaterem tovarniškem okraju se je pokazala revščina in stiska. Število zločinov je naraslo. Pisatelji so javno nastopili proti sklepu miru. Tu si vprašanje: »ali Angliji nese večjo korist, ako vlada na celini mir ali vojna«, samo sebi odgovori.

Beseda »vojna« je torej za Veliko Britanijo čisto drugačnega pomena kot za kontinent. Dočim je vojna za ljudstva na celini večinoma čas, ko počiva vsa produkcija, ko so pretrgane trgov-

ske zveze, ko miruje izvoz, ko se izgube najboljše delavne moči, čas nepovrnljivih izgubljenih stroškov, čas, ko štrle k nebu razdrta mesta, opustošena posestva, tovarne, pristanišča, ladje in dočim se ta boj navadno konča s popolno onemoglostjo nasprotnikov brez bistvene izpremembe obojnih moči, skuša Anglija ravno v teh časih evropske vojne vlti v svoja produkcijska mesta vso silo delavnosti, prilaščuje si monopole, pospešuje trgovino in plovstvo, duha podjetnosti in kapital. In pri sklepanju miru diktira izmučenemu kontinentu svojo voljo in uresniči svoje želje po kolonijah in trgovskih prednostih, ki jih ji nasprotniki priznajo. Celinske države se bore s skrajnimi silami in dozdevni zmagalec si pridobi le slavo, v najboljšem slučaju košček zemlje, Anglija pa kot jezicek na tehtnici odločuje in ne da bi si oslabilila sile pomnožuje trgovino, okrepuje industrijsko moč in pleni v tujih delih sveta zaželjene dežele.

Tudi v tem oziru ima vojna za Anglijo čisto drug pomen kot za celinske države, ker more s svojimi četami na ladjah pristati, jih imeti blizu obrežja, ob vsakem neugodnem trenutku zopet zbežati in le ob dobro premišljenih priložnostih započeti z njimi operacije. V francoskih vojnah od 1792 do 1815 je padlo le 19.000 Angležev, in še od teh je bila gotovo polovica najetih Nemcev in od ostale polovice polovica Ircev. Prezre se navadno, kako malo krvave so tako veličastno opisovane pomorske bitke. V važni bitki pri Trafalgaru je znašala angleška izguba le 449 moči! Avstrija je l. 1809. in Pruska 1813. izgubila cvet mladih moči na bojiščih, Anglija pa je svoje sinove pridržala doma, da ž njimi pripori kraje za morjem in jih naseli, in jih uporabi doma pri ravno takrat vzraščajoči strojni industriji, in zadnja armada je bila, ki je igraje pridobila zopet one pomožne vsote, plačane celinskim vladam, in ki je Angliji za vse čase zagotovila prednost v kolonizaciji in trgovini.

Često se Velika Britanija udeleži vojne samo zato, da bi uničila in oropala pristanišča, arsenale, pomožne mornariške tovarne, predvsem na mornarico, bojno kakor tudi trgovsko, procvitajočega ljudstva. Tako se je zgodilo s Španijo 1804, s Francijo pri Abukirju 1798 in Trafalgarju 1805, s Portugalsko 1807 in Dansko 1807.

Nizozemski je Anglija l. 1799. uropala 25 bojnih ladij (med temi 16 dvo-
oklopnic). Danski je vzela 18 linijskih

ladij, »da ne bi dansko brodovje padlo v francoske roke«. Še poprej je bombardirala Kodanj. Podobno, kot se je zgodilo s Kodanjem je nameravala tudi s Carigradom. Še le pozneje 1827. l. je bila razbita turška mornarica.

Te dežele so bile čisto proti svoji volji prisiljene k obrambi in nato pod pretvezo vojne oropane najvažnejših produkcijskih sredstev za pomorsko trgovino. Dognalo se je, da je evropski kontinent za francoskih vojen ubojožal za okrog 1100 bojnih ladij in 4000 trgovskih. Temu nasproti pa slave angleški zgodovinarji ministra W. Pitta, da je za njegovega gospodovanja (1783—1806) zrastle število angleških bojnih ladij od 300 na 700 in število trgovskih ladij od 8000 na 20.000. Istočasno za teh vojen so vzeli Irski samosvojno parlamentarno zastopstvo, v tem času so si pridobili najvažnejši del Vzhodne Indije. Dohodki so pa zrastle od 12 na 32 milijonov funtov sterlingov.

Ravnotako kot mornarico, pa sovražijo Angleži tudi večja pristanišča, zlasti vojna pristanišča celinskih držav. Nekdaj so Toulon najbolj črno gledali, dandanes pa je menda Kiel prišel na to mesto.

Glavna stvar angleške vlade je tudi ta, da ne gre nikdar brez zaveznika v boj. Temu navadno naprti glavno breme. Pomorsko bitko si pridržijo zase, dočim vedejo vojno na suhem s tujim orožjem. Tako so se že v 17. stoletju posluževali Turkov proti srednji Evropi! Proti Ludviku XVI. in njegovemu gospodarskemu ministru Colbertu, mojstru trgovinske politike in financ, so se posluževali Nemčije in Avstrije, proti Ludviku XV. Prusije in Nemčije. Tako so Francijo obremenili v srednji Evropi, sami so jo pa izpodrinili v Ameriki in Vzhodni Indiji in si za trajno zgradili pomorsko gospodstvo. Odpad severoameriških kolonij je le za kratko zadržal vrsto njihovih zmag. Kako so proti Napoleonu I. kontinent oboroževali z denarjem in vplivom, je v zgodovini jasno začetano. Tako so ponižali Francijo po Nemčiji, Rusijo po Japoniji, samo da svojo deželo povišajo. Tako so hoteli 1909 s pomočjo Francije in Rusije poraziti Nemčijo in Avstro-Ogrsko. Ako bi se bilo posrečilo, bi dandanes kontinent ležal Albionu pred nogami.

Vzгляд slovenskega prijateljsiva.

Pod tem naslovom piše »Glos Naroda«:

V zadnjih številkah »Glosu Narodu« sem čital pisma naših »uciekinc-rów«, ki žive v raznih krajih monarhije, a med njimi nisem dobil kraja Krško, kjer je 250 oseb iz okolic Przemyslan, Delatyna, Stryja.

Mislím, da cenj. uredništvo sprejme v »Glosu Narodu« nekoliko vrstic, ki naj služijo v zahvalo vsem onim, ki so se tako skrbno za nas zavzeli.

Ko so prišli Poljaki v Krško, so takoj stopili v poseben odbor gosp. dekan Schweiger, g. župnik Kurent in g. šolski nadzornik Stiasny, podpiral pa je te gospode okrajni glavar g. dr. Mathias. Odbor je prišel na vse strani svoje delo: nastanil je Poljake v kolikor mogoče dobrih stanovanjih, skrbel je za delo in zaslužek, a gospodične so donašale perilo. Otvorili so šolo za poljske otroke popolnoma poljsko. Mladino, ki je že pohajala srednje šole, poučujejo Salezijanci v Radni. Odbor se je pobrigal, da smo dobili poljskega duhovnika in poljskega učitelja.

Otvoritev šole se je udeležilo ljudstvo iz okolice in iz mesta, po slavnostni otvoritvi se je pa vršila prava ljudska veselica, na katerej so pogostili poljske otroke, ki jih je bilo nad 60. Pogostenje poljskih otrok so vodili uradniki in odlične dame. Dobrosrčnost naših pobratimov okušamo ob vsakej priliki. Žene in otroke vabijo v trgovate, med tem ko opravljajo moški težja dela. Tako nam Slovenci lajšajo našo usodo.

Toda ne skrbje samo za naše telesne potrebe. Vsako nedeljo, odkar smo prišli v slovenski kraj, smo pri svetí maši s poljskim cerkvenim govorom. Službo božjo opravljajo salezijanski duhovci z Radne. Med sv. mašo odmevajo s spremljevanjem orgel naše lepe poljske pesmi.

Državne podpore in — pijančevanje.

Pripetilo je par slučajev, da so se ženske, ki so dobile državno podporo, napile. Te ženske so s tem obnašanjem osramotile sebe, svojega moža, ki se vojskuje za cesarja in domovino — osramotile pa tudi celo deželo. — Ne zaslužijo drugega kot najstrožjo obsodbo. — A prezreti se ne sme, da se je to zgodilo v celi deželi le v posameznih slučajih. In kruta krivica je za brezštevilne poštene žene in matere, če se iz teh posameznih slučajev kuje kapital zoper državne podpore sploh in sramoti celo deželo s tem, da se taki posamezni slučajji generalizirajo.

LISTEK.

O bojih na jugu

nam je poslal slovenski vojak naslednje zanimivo poročilo:

Zjutraj 5. oktobra smo korakali čez hribe proti Kraljevi planini, ker smo bili obveščeni, da je ondi sovražnik. Že prejšnji dan smo bili opazili sledi njegovega umikanja; naš smodnik mu je očividno že oddaleč vdaril v nos. Takoj ko smo odkorakali iz taborišča, je začelo deževati in snežiti; v kratkem smo bili vsi mokri in blato smo gazili do kolena. Oddaleč smo zaslišali pokanje naših pušk in strojnih pušk; sovražnika je kot prvi zasledoval 79. pešpolk in nekaj konjenice. Ob 8. uri smo prišli čez hrib in zagledali skozi napol megleno ozračje Kraljevo planino. To veliko planino je z leve in desne obdajal mogočen gozd. Držali smo se na levi gozdnega roba, da bi nas sovražnik ne opazil in nam ne poslal kakih neželjenih pozdravov. Ob 9. uri smo se sovražnikovim postojankam že toliko približali, da smo otvorili ogenj nato pa nas skočili prve okope. Sovražnik je zbežal iz njih, še predno smo jih dosegli. Nato se je boj nadaljeval za bežečimi Srbi

in Črnogorci. Dež je pojenjal, zato je pa začela padati železna toča in »vojni cmoki« (šrapneli). To je trajalo cel dan do večera. Sovražnik se je umaknil na zadnji hrib Kraljeve planine.

Dne 6. oktobra se je začelo streljanje že o prvi zori; kmalo se je oglasila tudi naša gorska artiljerija in pošiljala sovražnikom strel za strelom. Ob 9. uri je uničila en top na srbskem desnem krilu. Potem je srbska artiljerija umolknila, naše levo krilo je pa preko gozda izvršilo napad na srbsko artiljerijsko postojanko, jo osvojilo in uplenilo tri srbske topove z municijo in vjelo nekaj Srbov. Vkljub sovražnikovi premoči smo v središču in na desnem krilu nevdružno prodirali. Popoldne ob 3. uri nam je po gozdu na desni prišel na pomoč 16. hrvatski črnovojniški polk in tedaj se tudi od te strani vsuje železna toča na sovražnika. Naša artiljerija in havbice so umolknille, ker smo bili že v neposredni sovražnikovi bližini. Proti večeru so se umaknile zadnje sovražnikove čete. Se isto noč smo spali krog srbskih okopov. Svoje mrtve so Srbi skrili po grmovjih in jih pokrili s smrečjem, ker niso imeli časa, da bi jih pokopali. Naše izgube so bile tako malenkostne, da je kar neverjetno če se pomisli, kako močno utriene so bile srbske postojanke.

7. in 8. oktobra smo kar od ranega jutra do poznega večera korakali za bežečim sovražnikom, ki se ni nikjer toliko ustavil, da bi se bili z njim spopadli, marveč je z vso naglico bežal noč in dan.

Se-le 9. oktobra ob 10. uri dopoldne so se spopadle naše prednje straže z nasprotnimi. Nato se je naša bojna črta zopet na široko raztegnila in bojno ozemlje je bilo enako onemu na Kraljevi planini: ob obeh straneh gozd, na sredi pa hrib »Čista golad«. Srbska kolona je štela 4 srbske in 2 črnogorske polke z artiljerijo, tako so nam pripovedovali vjetniki, naša pa le 3 ne polnoštevilne polke, eno gorsko in eno havbično baterijo. Zvečer smo sovražnika zopet potisnili nekoliko nazaj; a treba je bilo velikega napora, ker je bil sovražnik številno v premoči, zlasti pa radi slabega vremena. Dežilo je in snežilo in vladala je gosta megla.

10. oktobra zjutraj je bila taka megla, da nismo videli 100 korakov daleč. Polagoma in previdno smo se pomikali naprej in se zdaj tu zdaj tam spopadli s sovražnikom. To je trajalo tri dni, dokler nismo sovražnika potisnili na zadnje hribe na meji. Gospodje častniki so nam rekli, da nam bo kmalu z glave srbska nadloga.

Koliko smo prestali radi slabega

vremena, ne bom opisaval. Mene je revmatizem in prehlajenje tako prišlo, da so me z ranjenci poslali v rezervno bolnišnico v Varaždin, kamor smo dospeli 17. oktobra. Ne morem vam popisati, kako ljubeznjivo in postrežljivo so nas sprejeli v Varaždinu na kolodvoru in kasneje v rezervni bolnišnici. Mestni gospodje, dijaki in gospe in gospodične od »Rdečega križa« so nam stregli. V bolnišnici delujejo razen oseb »Rdečega križa« usmiljenke in dijaki. Hrana je tečna in obilna. Vrh tega pa mestne gospe prinašajo fanjencem vsakovrstna jedila in cigarete. Na narodnost se ne gleda: Tu so Poljaki, Čehi, Nemci, Hrvati, Mažari; Slovencev nas je malo. Vsem se enako ljubeznjivo streže. Tu se jasno vidi velika domovinska požrtvovalnost hrvatskega naroda.

O bojih 17. pešpolka na severnem bojišču.

Poddesetnik 17. pešpolka nam piše: Dovolite, da tudi jaz v »Slovenca« povem svoje izkušnje v bojih z Rusi. Po dolgodnevnih marših in nezadostnem spanju smo bili že zelo utrujeni in težko smo korakali proti ruski meji. Šesti dan so nas pa častniki potolažili, češ, da smo že blizu Rusov. Takoj smo lažje

Naše žene so v ogromni večini poštene ter skrbno in varčno gospodarijo z državno podporo. One ne morejo prav nič za to, če so posamezne ženske — zlasti v izrednih krajih — drugačne. **Vnebovpijoč greh je,** kovati splošne obtožbe in sumničenja iz takih obžalovanja vrednih posameznih slučajev in tako spravljati poštene rodbine v nevarnost, da se jim odjeda pičli kruh. Ne pozabite, **da se gre za žene, otroke in matere moč, ki žrtvujejo kri in življenje v kruti vojski.**

Kdor ne razume, kaj se to pravi, ter sedi na varnem, naj raje molči. Čast našemu poštenemu ženstvu, ki samo najostreje obsoja posamezne izjeme, ki so pa pri nas gotovo redkeje, kot kjerkoli. Žalibog je pri tako ogromnem delu, kakršno so morale rešiti okrajne komisije, kratkoma nemogoče, zasledovati vsak posamezen slučaj do dna. Komisija je navajena na razna posojila, iz katerih seveda pomote tudi niso izključene. Iz posameznih slučajev sklepati na splošnost, je pa lastnost nevednežev vsaj pa malo resnih ljudi. Namesto splošnega zabavljanja in nerganja, naj se raje posamezni slučaj naznani okrajni komisiji, ki je edino poklicana, v tej stvari narediti red. — Ne ponižujte pa s splošnim sumničanjem in neutemeljenim obtoževanjem našega poštenega ljudstva!

Naši junaki.

Junaki 3. zbor.

Častno je za našo avstro-ogrsko armado, da celo sovražniki s spoštovanjem in občudovanjem govore o njej in njeni smrt zaničujejo hrabrosti. Tako so n. pr. ruska uradna poročila polna priznanja o naši armadi. O njeni brezprimerni hrabrosti pa pričajo tudi številna odlikovanja, katerih je deležen zlasti naš 3. armadni zbor in v njem naši slovenski fantje. Prejeli so med drugimi

srebrno hrabrostno svetinjo I. razreda:

Praporščak Rudolf Grass 27. domobranskega pešpolka, ki se je odlikoval v boju pri Ferdinandowki. Njegova stotnija je prodrla iz nekega gozda in bila nenadoma od strani napadena s hudim artiljerijskim in pehotnim ognjem. Kljub temu se Grass s svojim moštvom ni umaknil, marveč krepko vztrajal in bodril vojake k junaški borbi.

Infanterist Anton Boučar 27. domobranskega pešpolka; z golim bajonetom se je pretotkel skozi sovražni napad, da sporoči važno povelje. Tudi je pokazal veliko hrabrost in pogum, ko je kril svojega poveljnika.

Narednik (sanitetni podčastnik) Jakob Belc 26. domobr. pešpolka. Kot poveljnik pol stotnije je v boju pri Dobrovki s svojim energičnim nastopom ujel dva ruska častnika in 26 mož ter prisilil rusko skupino s strojno puško, da se je umaknila. V bojih pri Bojani je Belc kljub svoji slabotni telesni konstituciji in kljub najlutejšemu sovražnemu artiljerijskemu in pehotnemu ognju cel dan na hrbtu nosil svoje težko ranjene tovariše iz rojne črte v varno zavetje, pa tudi v vseh drugih bojih je vršil svojo službo z največjo požrtvovalnostjo in hrabrostjo.

Četovodja Ivan Dermuc 4. domobranskega pešpolka, 2. odd. strojnih pušk, je dolgo vztrajal na svoji postoi-

korakali. Ko smo prvič zaslišali ruske topove, smo si oddahnili in rekli: No, hvala Bogu, zdaj smo pa doma! Komaj smo čakali, da bi že videli tiste Ruse, o katerih moči smo prej toliko slišali. In res je prišel tudi čas, da smo se z njimi pomerili in preskusili njihov pogum. Bilo je dne 26. avgusta, ko smo dospeli dovolj blizu ruskih čet; razprostrli smo se v rojno črto in začeli streljati. Ogenj je bil hud, a k naši sreči so Rusi previsoko streljali. Mi smo zato prodirali dalje in gledali, da pridemo čim prej do naskoka. Ko smo se Rusom približali na 50 korakov, smo se z »ura«-klici vrgli nanje. Rusi so nato takoj spustili puške na tla, dvignili roke in prosili za svoje življenje. Ker smo bolj usmiljenega srca, smo jim prošnjo uslišali in pustili pri njih stražo, drugi smo pa z »ura«-klici drli naprej po gozdu, da je kar odmevalo. Tekel sem mimo ranjenega Rusa, ki je ležal na tleh, a je še vedno držal puško pripravljeno na strel; zato sem ga zabodel. Tisti dan smo vrgli Ruse 6 km daleč nazaj in videli, kako strašne izgube so imeli. Za sabo so pustili nešteto pušk in strojnih pušk. Samo naš 17. polk je tisto popolne ujel 400 Rusov. Naše zasledovanje je ustavila šele noč. Od tega dne, ko smo spoznali rusko »korajžo«, smo še mnogo dni z veseljem in navdušenjem šli proti Rusom. 8. septembra sem bil težko ranjen pri Grodeku ter sem se moral ločiti od tovarišev.

janki in v nekem boju prevzel poveljstvo nad celim strojnopuškinih oddelkom in ga dva dni vodil, ker so bili ranjeni vsi trije častniki oddelka. Prizadejal je sovražniku velike izgube.

Rač. podčastnik I. razreda Matija Ma v r o v i č 27. dom. pešpolka je neko noč, ko je bil trenenadoma napaden, trensko moštvo razvrstil v rojno črto in z njo otvoril ogenj. Sovražnik se je moral umakniti.

Narednik Ivan Zarastnik 27. d. pešpolka je v težavnih razmerah izredno spretno in prevdarno vodil svoj vod in dajal svojemu moštvu najlepši zgled hrabrosti in poguma.

Četovodja Jožef Grubič 27. domobranskega pešpolka je na čelu pionirskega oddelka svoje stotnije vselej iz lastnega nagiba neustrašeno prodiral naprej, pa naj je bil sovražni artiljerijski ogenj še tako ljut. S pomočjo treh drugih pionirjev je ujel 15 ruskih infanteristov.

Srebrno hrabrostno svetinjo II. razreda

so med drugimi prejeli:

Infanterist Ivan Čatar 4. domobranskega pešpolka je bil v boju pri Iskrzinia od glavne straže poslan k poljski straži. Na potu ga je napadla kozakaška patrola treh mož in ga na dveh mestih ranila s sulico. Čatar je pa kljub ranam ustrelil dva kozaka, tretjega pa nagnal v beg in nato izvršil svojo nalogo. Šele potem se je dal obvezati.

Kadetni aspirant Milan Peterlin 27. dom. pešpolka je vodil svoj roj iz lastnega nagiba v skokih neprestano naprej ter napredoval tako 50 do 80 korakov, s čimer je bistveno pripomogel, da so mogli sledeči oddelki prodirati. Peterlin je bil težko ranjen.

Četovodja Hubert Votšch in korporal Bogomir Hudelist 4. domobr. pešpolka, 2. strojnopuškini oddelk, sta se odlikovala v nekem boju posebno na ta način, da sta s svojo strojno puško brez vsakega kritja vztrajala v največjem sovražnem ognju, ki ju je obsipal od strani, in tako bistveno podpirala lastno pehoto.

Infanterist Franc Ferenčak 27. dom. pešpolka je ostal na svojem mestu, ko je visok ruski častnik vodil svoj oddelk k naskoku proti naši fronti; z besedami: »Tega moram še imeti!« je Ferenčak pomeril na ruskega častnika in ga strelil s konja.

Korporal Ferdinand Krese 27. domobranskega pešpolka je kot ordonanc svojega stotniškega poveljnika v vseh bojih prinašal obvestila in povelja; kazal je pri tem izredno neustrašenost ter je vztrajno vršil svojo službo, dasi je bil mnogokrat že popolnoma omagan in naj je tudi divjal najhujši artiljerijski in pehotni boj.

Častniški sluga Franc Skrlab 27. dom. pešpolka je v bojih pri Wisniowczyku in Przemyslanju prosil svojega stotniškega poveljnika, da bi se smel udeležiti bojev. Ko mu je bilo to dovoljeno, je težko ranjenim vzel puško in municijo in se bojeval toliko časa, dokler mu pri Przemyslanju kroglica ni prodrla prsi in ga težko ranila.

Korporal Jožef Vrtiš, 4. dom. pešpolka je v boju pri Przemyslanju ob naskoku na železniški nasip, ko je stotinja prišla v ogenj od strani, vodil svoj vod proti temu oddelku sovražnika in tako uspešno podpiral svojo stotnijo; dokazal je veliko hladnokrvnost, prevdarnost in energijo.

Podčastnik Viljem Simončič 17. pešpolka, I. bataljon, je bil za svojo hrabrost odlikovan in vrhu tega na bojišču povišan za narednika.

Podčastnik Ivan Haller 7. topniškega polka, doma iz Radeč pri Zidanem mostu, je 31. avgusta pri Boberki rešil sedem voz municije, ki so jih Rusi močno obstreljevali. Razen hrabrostne svetinje je bil na bojišču povišan za ognjičarja.

Na bojišču odlikovani Slovenci.

Železno krono III. razreda z vojno dekoracijo je dobil polkovnik Franc Murko, zapovednik gorskega topničarskega polka št. 12. — Vojaški zasluzni križec z vojno dekoracijo je dobil stotnik pešpolka št. 36 Friderik Konšek. — Signum laudis so dobili: nadporočnik pešpolka št. 97 Josip Šeme, poročnik bosansko-hercegovinskega pešpolka št. 2 Vladimir Krasnik, poročnik bosansko-hercegovinskega pešpolka št. 2 Karel Babnik, poročnik v rezervi lovskega bataljona št. 8 Marij Robek, nadporočnik artiljerijskega polka št. 35 Fran Murko in stotnik pešpolka št. 69 Friderik Ivančič. Srebrno hrabrostno svetinjo I. razreda so dobili: infanterist Ivančič pešpolka št. 4, rezervni kadet pešpolka št. 22 Ignacij Pehani in rezervni kadet pešpolka št. 22 Ferdinand Kranjec. — Stotnik domobranskega polka št. 26, Fr. Zwirn je

dobil za svojo hrabrost bronasto vojaško zasluženost kolajno.

Nočna bitka pri Jaroslavu.

Vojni poročevalec poroča: Po bitki pri Radimnu, ki sem jo opazoval 14. oktobra sem se podal v Rzeszow, da pridem tako bliže bojišču pri Jaroslavu, kjer se je pripravljala velika bitka. Rusi so bili v Jaroslavu od 24. septembra do 13. oktobra, velika bitka se je pa začela pravzaprav 18. septembra z obleganjem Przemysla ter je trajala vse do tlej, dokler niso bili oblegovalci pregnani.

Z železnico sem nemoteno dospel do Przeworska, kjer smo že slišali gromenje topov in nismo vedeli, da-li bomo mogli dalje z železnico. Postajni načelnik je dovolil, da gre vlak dalje, toda ugasniti je bilo treba vse luči. Naš vlak je šel oprezno naprej. Bilo nas je osem oseb. Ničesar drugega nismo slišali nego žvižgalje lokomotive; tu in tam se je zabliškal ogenj topovskih strelcev.

Končno smo dospeli v Jaroslav. Na kolodvoru temo in mir. Izstopimo. Ob izhodu straža z bajonetom; bilo je ob 9. uri zvečer. Mesto kakor izumrlo. Stanovanja prazna, ulice osamljene, kavarne zaprte. Ko smo dospeli do častniške kazine, se nam je stresla zemlja pod nogami, zrak je pa pretrgala močna detonacija. Nekje je začel grometi naš 30½ cm možnar. Nato mir, kmalo potem pa prasketanje strojnih pušk, kakih 1500 korakov od nas.

Naše čete so pri Jaroslavu prekoračile San, rojna črta se je pa raztezala kakih 100 korakov od Rusov, ki so streljali z one strani sanskega rokava. Dne 27. oktobra so Rusi pri Suhorowu, kjer je bila voda plitvejša, prekoračili San, a takoj so prišli v tak položaj, da so v paničnem strahu poizkušali uiti ognju naših topov. Med begom je utonilo v Sanu silno mnogo Rusov ter se je videlo na stotine ruskih čepic plavati po reki navzdol.

Malo dalje proti severu smo potisnili Ruse do Makovinska. Pri Ležajsku so Rusi prekoračili most čez Sano, narkar so naši topovi most razdrli.

Že štirinajst dni se bore tukaj sovražniki. Predvčerajšnjim se je zdelo, da je ruski napad in odpor popustil. Zato me moja bojevanja v Jaroslavu ni niti en topovski strel pogodil mesta, dasi so Rusi napenjali vse sile, da bi mesto osvojili. Ko smo se odpravili nazaj v Przeworsk, je ljuti boj še trajal. Na postaji Tarnovo sem zvedel od nekega ujetega ruskega stotnika, da ga je še 23. oktobra ujel s celo stotnijo 32. budimpeštanski polk.

V ognju granat ob Aisni.

Iz poročila nekega nemškega vojnega poročevalca posnemamo: Praviloma udarja po vrsti na naša ušesa težko gromenje, pomešano z jasnejšimi zvoki. Naš voditelj nam vselej pove, ali so ustrelili Nemci ali Francozi. Sicer pa vlada naravnost smešen mir, ki nam ne da na to misliti, da se nahajamo le še kilometer od teške baterije h kateri hočemo priti. Le na zemlji spoznaš boleste sledi vojne in smrad poginolega konja ti naznanja, da po tihotnih dolinah koraka smrt.

Soteska se je zavila proti zapadu. Voditelj nam pokaže v ospredje: »Tam le je baterija.« Jaz pa ničesar ne vidim. Pa smo tako razburjeni, da tečemo v letalnem koraku med drevjem naprej, in ko smo gozd čez zapustili, zagledamo onstran neznatne vdolbine v senci nekoliko borovcev rezervno baterijo našega polka, pripravljeno, da iz vzdignjenih žrel posipa sovražnika z ognjem. V tem hipu pa že priskoči nadporočnik z železnim križem na prsih, da pregleda listine nenadnih gostov. Ko smo z njim govorili, se je slišalo povelje: »Strel«, ne da bi se mi dalje brigali zanj.

Na nasprotni strani, tako daleč, da se ga še vidi in sliši, je srce naše baterije — poljski telefon, ki je v zvezci z opazovališčem in z mizo od katere daje stotnik povsem mirno svoja povelja. Ta mir, s katerim se dajejo povelja, nestrokovnjaka najbolj preseneti.

Naši mečeje smrt v najgroznejši obliki ven med sovražnike in so vedno v enaki nevarnosti. Pri tem pa na njih obrazih ni opaziti najmanjšega razburjenja. Pušijo svoje pipe in mirno spe v zakopih, ko nad njimi jadra smrt. Morda jih miri ravno okolnost, da sovražnika ni videti, kar pa mene strašno razburja. Čez tri redi gričev, v četrto dolino, kakih pet kilometrov daleč, pošilja ta baterija svoje smrtonosne kroglice. Kakor divje zveri so naše lafete pripravljene, vzdignjene kvišku, da napadejo sovražnika. Ko se zasliši povelje »streljati«, potegne kanonir čisto

mirno in strokovno na vrvi, top se stresa v svoji notranjosti, se malo pomakne v ozadje in pošlje z groznim glasom pogubno granato čez hribe in doline. Še se vsi tresemo hrepenenja po nadaljnjem boju, pa odprejo topničarji zaklopnice, zginejo v dimu, ki ga je napravil izstrelak, in čez nekaj sekund je morilno orožje zopet pripravljeno.

Trideset, štirideset krat se ta slika pred menoj obnovi. Moj tovariš — fotograf — lovi podobo za podobo na svojih ploščah, jaz pa doživljam največji dogodek v svojem življenju. Nisem pa tako miren kakor ljudje, ki tu v junaško dokazujejo svojo zvestobo; mene žene nagon, da bi videl, kam in kako padajo izstrelki, ki jih vidim odhajati. Pred mano je opazovališče. Na »svoji odgovornosti« smem tje kaj. Vzpne se na vrh; granate so razjedle zemljo. Topi so zakopani; drugača varstva tu ni. Poleg topov so jame, izdobljene v ilovici in v odmorih tako razširjene, da lahko trije topničarji v njih počivajo.

Šel sem za nadporočnikom na opazovališče. Šla sva po prekopu, ki se je čedalje bolj zarival v zemljo. Z najnovejšim daljnogledom, ki je pravo čudo, sem gledal proti sovražniku, ki stoji šele v tretji dolini, med nami dvoje hribov, oddaljen kakih 3000 metrov. Zda pa so začeli prijatelji za hribi spet žvižgati in peti. Ogenj zaplapol kakor snop, zemlja se vzdigne v rjavem vrtincu in pada na vse strani. Dim se razkadi v temen oblak, in že zopet se zglozi gromenje za nami, ki nosi smrt v pokrajino 3000 m pred nami, o kateri bi človek mislil, da spi mirno spanje. Toda, motimo se. Ta pokrajina se je vzbudila. S torišča, na katero nas je privedel narednik — zopet »na lastno odgovornost« — našo namreč, je baje razgled. Pregledam 20 kilometrov dolgo bojišče ob reki Aisne. Pred menoj v globini temne proge — strelski jarki nemške armade na strniščih. Onstran hriba preži sovražnik. Vmes temne točke, spomini na hude boje, ki so morali ostati, ker jih ni mogel niti eden niti drugi odstraniti. Vmes morda ranjenci? Vidim francoska opirališča: vasi Le Mesnil in Hurlus, na zapadu, malo bolj nazaj Tahure, točka, za katero se še krvavo tepe. Na vzhodu, pa je, za Ville de Tourbe, videti reko Aisne, ki ovija z ozkim svetlim trakom Argone. Od Servona gromi topove.

Takšna je bitka v našem stoletju! Mirno polje, travniki in livade, gozdi in polja, nad vsem tem zaspano jesensko nebo, — sovražnika pa ne vidiš nikjer. Le od daleč začuješ gromenje, kakor ob gorkem poletju, ko prihaja izsušeni zemlji blagoslov plodovitega dežja.

Sovražnika ni videti! In vendar je tu. Francozi so opazili, da so na vrhu ljudje, in že so nam začeli pošiljati svoje pozdrave. Zemlja se vzpne, kakor ranjen konj, in izbruhne svoje drobje. Začudiš se, ne zaveš se nevarnosti. V hipu pa začne padati krog in krog toča. jeklena, razžarela toča. Prvi hip bi človek mislil na — rakete. Kako to žvižga in ječi, — kakor zdijvana mačka! Zda pa pade granata in iztrga celo drevo pred nami. Šrapneli so božja milost proti temu. Narednik nas opozarja, da se moramo umakniti. Med tem so naši možnarji tudi začeli bruhati peklo. Čudno mi je pri srcu, ko si ogledujem spomnike, ki so nam jih topničarji prinesli: nerazletele granate!

Uprega je dospela da popelje topove na nova mesta, predno francoski letalci zapazijo našo lego. Prispel je tudi avtomobil. Z Bogom! Proti Sedanu!

Pravoslavna propaganda v Galiciji.

Rusko vojaštvo je trenutno zasedlo del Galicije in že gredo za njim pravoslavni misijonarji. Iz varšavskih dnevnikov zvemo o veliki akciji, ki jo namerava razviti Rusija, da vpelje pravoslavlje namesto unije med galiskimi Rusini.

Evo kaj piše o tem »Kur. por.« za »Novo Vreme«:

Specialna komisija je pod predstvom nadprokuratorja svetega sinoda dokončala svoja posvetovanja o uredbi religiozno-moralnega življenja rusinskega ljudstva v Galiciji.

Komisija je sklenila pripraviti posebne zbornice duhovnikov, ki se imajo takoj, ko bo v zasedenih krajih Poljske urejena ruska administracija, lotiti cerkvene ureditve v Galiciji.

»V charkovski škofiji je že takih duhovnikov - misijonarjev 35. Razven tega je nujno potrebno, dobiti sredstev za razširjenje religiozno-moralne literature v pravoslavnem duhu med ljudstvom.«

Dalje pripoveduje »Nov. Vremja«, da nameravajo prepeljati sliko Matere božje Ročajevske, katero so nedavno

prenesli v Žitomierz, k ruski armadi, ki se bo vojskovala v Galiciji. Slika bo spremljala armado v osvobodjevanju rusinskih krajev izpod avstrijskega jarma. — »Ruskoje Slovo« poroča iz Kijeva, da so vodilni člani krajnih patriotskih organizacij storili korake pri notranjem ministristvu, da jim nemudoma dovoli izdajati v Galiciji ruski patriotski list, ki bi imel namen razvijati med ljudstvom Galicije načela pravoslavja in ruske državne misli.

Kakor vidimo, misli Rusija v Galiciji krepko zagospodariti. Pa skoro se prepričajo ruski narodnjaki, da so se varali. Razočaranje nastopi kmalu.

Uradni izkazi izgub.

Pešpolk št. 97.

Mrtvi Častniki: Kadet Berlam Ferdinand; kadet Müller Karel; poročnik Schnabl Emil; stotnik Seidl Otmár; stotnik Valenta Viljem; stotnik Wyhnanek Ervin.

Moštvo: Anderlič Mihael, Bajt Matija, Beloc Anton, Berčar Avgust, Bernetič Karel, Bizjak Jožef, Bozanič Janez, Čaisuth Rihard, Corazza Matija, Dekanič Janez, Develavnink Anton, Devinar Karel, Dolinar Janez, Fumea Alojzij, Gasprovič, Hiede Anton, Hrovatin Ljubomir, Jakuš Natal, Jerbič Peter, Jez Jožef, Kaluža Anton, Kommanti Albin, Koren Janez, Korošec Janez, Krajcor Janez, Krajnc Anton, Krajnc Franc, Kralj Silvester, Krapez Avgust, Leskovec Mihael, Lipanje Jakob, Lipnik Franc, Lizzardo Pavel, Lupiere Robert, Lukan Janez, Macorin, Milloč Janez, Močnik Leopold, Monti Marij, Ninin Engel, Perčič Jožef, Piliš Anton, Pirih Andrej, Plesničar Rudolf, Polgar Jurij, Poropat Jurij, Poropat Anton, Rihter Anton, Ros Maks, Rudolf Janez, Rutar Jožef, Sever Janez, Sinkovič Janez, Sirotič Simon, Skočir Franc, Skok Jožef, Škrjanc Engel, Smolizza Janez, Stampar Franc, Stokovac Anton, Stancar Anton, Teutschmann Janez, Tomazin Alojzij, Ugrin Matija, Vencelj Ferdinand, Ventin Rudolf, Visintin Alojzij, Visintin Angelik, Volčič Franc, Volkovič Janez.

Ranjeni Častniki: Poročnik Benedikt Natal; kadet Bucsek Anton; poročnik Cihelka Avgust; nadporočnik pl. Cosulich de Pečine; kadet Favaj Karel; poročnik Frisch Rudolf; nadporočnik Gabrielčič Egon; poročnik Galzigna Anton; kadet Haas Edmund; poročnik Jakše Jožef; poročnik Jerman Alfonz; stotnik Lochbichler Adolf; praporščak Malaric Roman; poročnik Micoli Janez; kadet Müller Leopold; poročnik dr. Obersnel Maks; poročnik Oltramonti Pavel; nadporočnik Oppitz Hugo; stotnik Pointner Jurij; poročnik Rottini Alfred; nadporočnik Šeme Jožef; stotnik Vertsch Valter; poročnik dr. Zenker Viktor.

Moštvo: Albrecht Franc, Albrecht Janez, Altin Viktor, Babič Anton, Bačar Janez, Bačar Vinko, Bacul Franc, Balgas Engelbert, Baluben Mihael, Ban Janez, Bančar Ciril, Bančar, Bankovič Jožef, Banko, Barbana Jožef, Barbič Mihael, Barbiš Jožef, Barolin Martin, Bauer Franc, Batisutta Anton, Bavec Andrej, Bazzola Janez, Bec Bartol, Bedenk Janez, Belas Janez, Benasič Jožef, Benasič Matija, Benčič Anton, Benčič Sebastijan, Berfajla Anton, Bernes Janez, Bernobich Janez, Janez, Bernobich Peter, Bertok Lovrenc, Bevk Peter, Berzjak Rok, Bilukolja Jožef, Bisiak Franc, Bizjak Franc (2. stot.), Bizjak Franc (14. stot.), Blaskohvič Anton, Blažič Janez, Blazina Janez, Bletič Albert, Boban Stefan, Bobiček Jožef, Bocaj Jožef, Boletig Anton, Bolnarič Gašper, Boltar Anton, Boltor Jožef, Bonafacič Janez, Bonetič, Bonic Anton, Bonifaccio Janez, Bordon Andrej, Bonic Karel, Boša Janez, Botagelj Martin, Božič Jožef, Božič Peter, Braicovich Angelo, Brajko Dominik, Brana Franc, Brankovič Ernest, Bratovič Anton, Bratovič Blaž, Bratovič Marij, Bratulič Jožef, Brentič Janez, Bresač Janez, Brisa Jožef, Brojovič Anton, Brundula Franc, Bučolin Jožef, Bumet Anton, Bunc Jožef, Bunilich Alojzij, Burban Anton, Burlovčič Stefan, Butkovič Anton, Buždon Janez, Buzin Rüdiger, Buzzighin Janez, Canesin Angelik, Canesin Anton, Cargel Janez, Cargelutti Artur, Carli Franc, Carpenetti Janez, Catarin Ludovik, Catterin Jožef, Cattunar Jurij, Ceglar Franc, Cegoti Higij, Cekkoti Gudo, Celhar Franc, Cencič Janez, Cendak Martin, Cepak Janez, Čerin Gašper, Černeca Janez, Černeka Peter, Černigoj Franc, Česnik Franc, Čerbac Valentin, Čiopi Bernhard, Člaculli Marcel, Ciceran Janez, Cipmerman Lovrenc, Cink Karel, Cisko Alojzij, Clagnaz Benjamin, Klun Jožef, Codiglia Anton, Čok Anton, Colič Janez, Colja Jožef, Colja Silvester, Corezon Janez, Corlevich Anton, Costanzo Bernhard, Cotar Franc, Cresnar Blaž, Crnak Anton, Cucin Anton, Cucji Anton, Cumur Franc, Cumin Kristof, Curat Emil, Cussot Janez, Cvilič Mihael, Dagostini Janez, Dambrossi Peter, Davanzo Franc, Debeljak Blaž, Dekanič Peter, Depangher Peter, Devetak Janez, Devetaj Jožef, Dionisio Dionizij, Divjak Janez, Domicelj Ciril, Domurko Ciril, Donda Alojzij, Dorčić Anton, Dovečar Jernej, Druskovich Peter, Dujec Janez, Dujec Jožef, Dumovič Alojzij, Erich Janez, Fabiani Lucijan, Fabris Blaž, Fabro Alojzij, Fajdiga Franc, Fattur Anton, Fatur Rudolf, Fepič Anton, Ferezin Peter, Ferfila Jakob, Ferluga Karel, Filipič, Fioretti Peter, Flego, Florjancič Rudolf, Fonovich Jakob, Fornasaro Franc, Fortuna Janez, Fradel Franc, Frandolič Franc, Franellich Janez, Frank Anton, Frisch Karel, Fumis Janez, Furlan Franc, Furlan Janez, Furlan Karel, Furlan Rudolf, Furlani Anton, Gašparič Jožef, Gasparini Simon, Gasser Vinko, Gerlan Peter, Glinšček Jožef, Gnessi Paškal, Gnezda Franc, Golob Dominik, Golob Martin, Gorlatto Jakob, Gornik Anton, Gošliša Janez, Grahonja Janez, Greblo Anton, Greblo Jakob, Gregorič Anton, Gregorič Melhior, Grizonč Anton, Grah Emanuel, Gröger Oton, Gruden Franc, Grzinič Matija, Hicovich Matija, Horvat Jožef, Hosner Jakob, Hrast Janez, Hrelja Anton, Hrovatin Jožef, Hrovatin Anton, Humar Janez, Hvala Franc, Hvala Stefan, Istenič Janez, Ivasič Anton, Iverovich Jakob, Jadreich Franc, Jakontič Alojzij, Jakontič Peter, Jarda Ferdinand, Jarec Janez, Jasbec Jožef, Jelen Mihael, Jerisevič Jožef, Jurčič Jožef, Jurčinič Anton, Jurčič Ludvik, Jurišević Martin, Jurjevich Matija, Jurkas Jožef, Kaar, Kalin Avgust, Kalin Kristijan, Kalister Janez, Kamber Franc, Kanciani Anton, Kanceler, Karara Peter, Kaus Jožef, Kava Janez, Kayn Anton, Kazalac Marko, Kerčan Jurij, Kerl Anton, Kersckla, Kervina Franc, Klement Peter, Klinec Mihael, Kljun Jožef, Kmet Janez, Kmet Matija, Knez Janez, Koban Franc, Kocjančič Franc, Kodelja Janez, Kodelja Lovrenc, Kodre Franc, Kogoj Vinko, Kofler Jakob, Kolarič Anton, Kolar Anton, Komac Anton, Komanič Jožef, Komel Leopold, Komparič Janez, Korbato Albert, Košak Jožef, Košič Karel, Kováč Martin, Kováčič Jožef, Kováčič Vinko, Kováčič Jožef, Kozmann K., Krainz Janez, Krajcor Anton, Krajnc Ferdinand, Kralj Ludovik, Krašovec Janez, Krastič Janez, Kravanja Anton, Krebel Ja-

nez, Kreuzer Anton, Krevatin Anton, Kristan Anton, Kristorni Jožef, Krivičič Peter, Kržičič Jožef, Krmac Jožef, Krsnič Karel, Krušvar Janez, Kuderca Anton, Kuhnja Jožef, Kukuljan Blaž, Kumar Anton, Kunej Janez, Kurat Franc, Kuš Alojzij, Kustrin Rudolf, Labinac, Laginja Janez, Laurencič Alojz, Laurencich Janez, Lazar Franc, Leghissa Franc, Legiša Benedikt, Legovič Anton (6. stot.), Legovič Anton (16. stot.), Legovich Anton (15. stot.), Legovich Anton (2. stot.), Legovich Janez, Lemut Alojzij, Lenkovič Franc, Lepin Janez, Lesjak Franc, Leskovec Franc, Leskovec Martin, Levi Benjamin, Libitsch Janez, Ličnik Jožef, Licul Anton, Liker Alojzij, Lilič Andrej, Lipovšek Peter, Lisjak Leopold, Logar Jakob, Longo Peter, Lonisa Janez, Lučič Matija, Luisa Evgen, Lunka Franc, Lužar Anton, Mačgorovič Abraham, Mahnič Janez, Maic Janez, Majcen Franc, Malechiar Matija, Malič Leonhard, Malkovič Janez, Malnič Anton, Malovac Anton, Mamel Friderik, Manilovich Matija, Maraš Melhior, Maraš Rajmund, Marcussi Jakob, Marega Janez, Marinič Alojzij, Marinsk Lorenc, Marinsk Rudolf, Maros Janez, Martinolič Ezio, Maruch Jožef, Matkovič Alojzij, Matosevič Martin, Matosevič Peter, Matulič Anton, Mauri Jakob, Maurig Evgen, Mavrič Jožef, Mawio, Melihen Andrej, Mendikovič Jožef, Menon Izidor, Mervič Alojzij, Meze Anton, Mihelič Anton, Miklavc Justin, Mikohendič Janez, Mikolič Janez, Mikulič Stefan, Mikuš Stefan, Milak Stefan, Milavc Franc, Milčič Janez, Miljovac Engel, Milevoj Jožef, Miloč Mavrij, Milohanič Janez, Mišon Janez, Mlač Ludovik, Mladošič Silvo, Mlekuz Jožef, Mlinar Jakob, Močnik Tomaž, Modrusa Matija, Mohorič Filip, Mohorič Ludvik, Moratto Janez, Motika Martin, Mozettig Ludvik, Mrak Valentin, Msnik Matija, Mušič Franc, Muskatevc Janez, Nadalič Engel, Nagode Jožef, Nanut Dominik, Nanut Tomaž, Nedoch Janez, Nefat Ernest, Neflat Marko, Nenadič Janez, Nerzi Ignacij, Nitgin Anton, Obreza Ludvik, Odorico Jožef, Opolonio Jožef, Osič Paškal, Otunjič Matija, Pacovič Matija, Padovan Peter, Pahor Mihael, Pahor Stefan, Paitacher Anton, Pallaziol Albert, Panjera Jakob, Panzera Placid, Paravan Filip, Parkelj Janez, Paulič Marij, Paulovič Jožef, Pavčič Stefan, Paver Tomaž, Pavlin Franc, Pavlin Leopold, Pavlovič Anton, Pecenko, Pegan Jožef, Pegan Vinko, Penko Matija, Perčič Anton, Perčič Benedikt, Perič Jožef, Perč Rudolf, Perdec Alojzij, Perkat Stefan, Pernacič Jožef, Persoglia Franc, Persurič Blaž, Pertot Lambert, Petan Franc, Petersol Jakob, Petkovšek Matija, Petrič Jakob, Petrovno Anton, Petronio Peter, Pilepič Anton, Pink Stefan, Pirjaver Jožef, Pirih Alojzij, Pirjevec Alojzij, Pirjevec Franc, Pirjevec Jožef, Pisot Jožef, Planinec Jožef, Plisco Anton, Podobnik, Podobnik Franc, Podovan Jakob, Podbršek Jožef, Pojan Karel, Poljšak Andrej, Popit Franc, Popovič Stefan, Poroh Janez, Posedel Dominik, Potovan Jožef, Povnan Alojzij, Povodnik Jožef, Poženel Franc, Požene Janez, Požar Anton, Prade Jožef, Prek Tomaž, Prelec Jožef, Premel Franc, Premenstein Maks, Preskvar Karel, Pribelič Jožef, Primožič Jožef, Princ Franc, Prinčič Karel, Prodan Anton, Prodan Lovrenc, Puc Jernej, Puc Gregor, Punis Ernest, Pustrovich Jurij, Quaricini Kverin, Rabac Anton, Radesič Blaž, Radesič Jakob, Radeč Jožef, Rodoslav Matija, Radulovič Jožef, Rafaelič Jožef, Razmann Andrej, Rastresen Jurij, Razzan Anton, Remac Peter, Renko Anton, Ribarič Janez, Rigo Bruno, Ritossa Karel, Riz Rudolf, Roce Matija, Rodetič Janez, Romac Jožef, Romonut Dominik, Rosič Sebastijan, Rossi Janez, Rubich Anton, Rupnik Franc, Rusic Franc, Russian Anton, Rutar Anton, Rutar Janez, Rutar Ludvik, Ruzzaj Anton, Ruzzier Jakob, Sajn Franc, Sajn Viktor, Samec Valentin, Sanabor Jožef, Sanzin Franc, Sanzin Franc, Sarcinelli Valentin, Sartoretto Engel, Sartori Franc, Ščurec Alojzij, Segolin Marij, Sekelšek Jakob, Selič Jožef, Selich Jožef, Selva Alojzij, Semec Andrej, Semenič Franc, Semenič Peter, Semerl Jožef, Semole Jožef, Semolič Jožef, Severin Dominik, Sfiligoj Karel, Šibenik Jožef, Sieder Karel, Simčič Anton, Simcich Jožef, Sinkovec Mihael, Sinosich Anton, Sirk Janez, Sirotič (13. stot.), Sitin Matija, Skalamera Janez, Skamperle Franc, Skarabot Jožef, Skočaj Janez, Skok Karel, Skolamera Jožef, Skolec Anton, Skrt Janez, Skvarza Franc, Slavec Janez, Slejko Viktor, Sluban Jožef, Smajla Jožef, Smolizza Stefan, Smilovich Peter, Snidersich Anton, Soara Jakob, Soara Jožef, Srdin Anton, Soldatich Janez, Sollich Peter, Sordo Janez, Spangher Alojzij, Spessot Anton, Spielhofer Marko, Sponza Janez, Srebernič Peter, Stabon Engel, Staraj Franc, Starc Andrej, Stebloj Peter, Steinbach Janez, Steiner Franc, Stepančič Anton, Stepančič Janez, Stepič Jožef, Sterguk Leon, Sterle Ludvik, Sterle Vinko, Sternberger, Stok Anton, Stolla Rudolf, Stancar Alojzij, Stranc Anton, Strlic Janez, Strnad Janez, Strudel Andrej, Sturm Jožef, Suffich Rudolf, Sumrada Jožef, Susang, Susnič Simon, Susajn Alojzij, Tavčer Alojzij, Terdich Anton, Tessaris Jurij, Tibljaz Janez, Tinta Anton, Toffetti Anton, Toich Janez, Tomadin Jakob, Tomasin Avgust, Tomasin Hermin, Tomasin Janez, Tomasin Izidor, Tomažič Jožef, Tomažinič Alojzij, Tominc Andrej, Tomšič Valentin, Tomut Peter, Trebinčan Janez, Trevisan Peter, Trevisan Janez, Trost Andrej, Trost Jožef, Tudor Jožef, Turkovič Andrej, Tuzzi Franc, Uderzo Jožef, Vascotto Franc, Vavra Janez, Vechiet Franc, Velan Jožef, Venica Peter, Venutti Janez, Verh Nazarij, Versa Janez, Versich R., Vezzil Anton, Vidal Engel, Vidmar Karel, Viduc Jožef, Vignini Jožef, Vignini Vinko, Vipavec Janez, Visintin Andrej, Visintin Jožef, Visintin Karel, Vitasovich Anton, Viviani Janez, Vjcoli Anton, Vlahovich Franc, Vodeniko Janez, Vodopivec Andrej, Volk Andrej, Volk Janez, Vondčina Franc, Vontčina Jožef, Vouk Anton, Vrabec Franc, Vuk Jurij, Weil Oskar, Zadkovič Jožef, Zafred Andrej, Zago Janez, Zagar Anton, Zahitla Anton, Zanin Jožef, Zappin Engel, Zarli Andrej, Zuntel Janez, Zednik Franc, Zerial Edvard, Zerut Janez, Žgavc Franc, Žic Nikolaj, Žigante Jožef, Zivnic Jožef, Živec Alojzij, Živec Kristijan, Zizmont Jožef, Zlatič Blaž, Zmak Rok, Zodel Filip, Zodkovič Anton, Žonta Jožef, Zoratto Viktor, Zorzenon Franc, Zubin Janez, Zulič Martin, Zug Pavel, Žugan Blaž, Žugolar Franc, Župrič Jožef, Žurzi Friderik.

× × ×

Štajerski 26. domobranski pešpolk.

Mrtvi Častniki: Stotnik Greiner Ferdinand; kadet Hutter Tomaž; praporščak Nitsch Ernest; poročnik Szilly Henrik.

Moštvo: Absenger Tomaž, Arnuš Rudolf, Bence Jožef, Blažinc Mihael, Brand Karel, Černič Jožef, Cetin Jožef, Čermak Peter, Cizerl Tomaž, Dolšak Bernhard, Dreža Peter, Eltrin Alojzij, Frass Peter, Friedauer Jožef, Fuchs Janez, Gojznikar Matija, Golob Simon, Gosak Franc, Grašič Franc, Grivec Janez, Habjančič Martin, Holz Vinko, Horjak Mihael, Hrovatič Jernej, Huber Alojzij, Javornik Viktor, Jazbec Janez, Kager Ludvik, Kisling Janez, Klenovšek Leopold, Klepej Franc, Kokol Janez, Kolar Franc, Kompolšek Martin, Končan Matija, Koren Jakob, Kos, Kováč Anton, Koval Valentin, Kozmus Jožef, Kristl Jožef, Krivic Janez, Länzl Peter, Lončarič Franc, Matko Blaž, Mla-

ker Jakob, Mlaker Martin, Muha Janez, Mühlbacher Alojzij, Munda Jožef, Napret Franc (5. komp.), Novak Franc (10. komp.), Ogrinc Jožef, Ojstreich Pavel, Orthaber Roman, Permoser Ferdinand, Petan Anton, Pinter Jožef, Polanec Alojzij, Polič Janez, Pošebal Jožef, Pukmeister Blaž, Rataj Andrej, Rauter Franc, Salava, Schneider Karl, Schüller Matija, Šesko Mihael, Ševšek Anton, Skamen Jurij, Skoflj Janez, Skok Jožef, Spolnack Janez, Stuller Alojzij, Tevž Jožef, Vodopivec, Zager Aleksander, Zinkovič Janez, Zizerl Alojzij, Zupanc Franc (6. komp.).

Ranjeni Častniki: Poročnik dr. Deutsch Gustav; poročnik Dovrtil Friderik; kadet Gajdorus Henrik; poročnik Galateo pl. Gallinari Anton; stotnik Galent Rudolf; praporščak Garlein Noe; poročnik Graf Leopold; poročnik Hecht Franc; stotnik Hoegel Ernest (tri dni pozneje naznanjen kot mrtev); poročnik Hörwarter Walter; stotnik Jost Evgen; stotnik Jurkovič Franc; stotnik Kisvardy Janez; stotnik Kreutzer Karel; stotnik Link Oskar; nadporočnik Linke Emanuel; praporščak Modic Peter (Vitko); stotnik Oborny Gustav; praporščak Phillip; nadporočnik Rakuša Metod; praporščak Rintelen Friderik; kadet Rode Oton; poročnik Rziha Rihard; nadporočnik Schreiner Jakob; praporščak Schurr Janez; poročnik Schwarz Janez; kadet Semach Franc; kadet Stutz Rihard; nadporočnik Vodopivec Emil; kadet Vogrin Maks; podpolkovnik Volpi Rihard; stotnik Zanker Rudolf; nadporočnik Zupanc Ernest.

Moštvo: Absenger Karel, Adam Avgust, Ambros Franc, Andrš Alojzij, Arnuš Jakob, Arnuš Jakob, Babič Alojzij, Babič Jurij, Bastič Franc, Baumgartner Moric, Bedenik Franc, Bednarček Jožef, Belak, Belec Jakob, Belej Jožef, Benc Franc, Berger Franc, Bezgošek Jurij, Bezjak Anton, Binder Alojzij, Binder Franc, Binder Mihael, Birtič Ernest, Blažič Alojzij, Blažič Franc, Blatnik Franc, Bobek Vid, Bogovič Janez, Bohanec Vinko, Böhm Jožef, Böhm Matija, Bolte Franc, Bonstingl Franc, Borštner Aleš, Bradač Franc, Brandl Karel, Bratanič Anton, Bratanič Janez, Bratanič Jožef, Braunegg Anton, Bregar Filip, Brilej Henrik, Brinjovec, Brinovc Janez, Brož Jožef, Brumen Jernej, Bukovšek Karel, Čagran Jožef, Caf Janez, Cafuta Blaž, Caihen Ignacij, Čaks Janez, Čaks Julij, Čančer Martin, Čater Avgust, Čeko Martin, Celcer Karel, Celofiga Franc, Cermelj Franc, Čerčič Alojzij, Černe Konrad, Černosa, Česnek Benedikt, Cetin Anton, Ciriak Martin, Čmajer Janez, Čokan Matija, Čonč Janez, Copak Franc, Čuk Karel, Čvetko Ludvik, Čvetko Vinko, Čezovnik Alojzij, Dietrich Anton, Dlouchy Janez, Dobaj Jožef, Draxler Franc, Dreisinger Franc, Drobejnik Anton, Drogž Feliks, Drogž Alojzij, Duh Karel, Duh Jožef, Dušak Matej, Dvorsak Matija, Egger Franc, Eichberger, Emeršič Franc, Emeršič Jakob, Emeršič Janez, Engel Franc, Ernst Jožef, Ertl Ciril, Faleš Alojzij, Färber Alojzij, Fasching Jožef, Faulend Anton, Ferk Gašper, Ferleš, Ferš Janez, Fiala Pavel, Fiaž Gašper, Filipič Avgustin, Fink Florijan, Fischerauer Hugo, Fliešner Jožef, Fokt Alfonz, Forstnerič Jožef, Fras Jakob, Frass Franc, Frass Konrad, Friedl Alojzij, Friedl Franc, Friedl Pavel, Friess Jožef, Frišek Janez, Fruhmann Franc, Frühwirth Bogomil, Frühwirth Franc, Fuchs Franc, Fuchshofer, Fürst Franc, Gajšek Franc, Gajšek Jurij, Galler Jožef, Gambotz Karel, Gangl Franc, Ganza Matija, Garb Jožef, Gärtner Franc, Gartner Jožef, Gasparič Jožef, Gaube Jožef, Geč Janez, Gerčer, Germ Ignacij, Germšek Jurij, Germšek Mihael, Gervoj Janez, Gether Alojzij, Gigerl Janez, Gödl Bogomir, Gollner Alojzij, Golob Matija, Goričar Janez, Goršek Franc, Goš Andrej, Gotthard Karel, Govedič Franc, Grah Rupert, Gradišek Peter, Gradišnik Peter, Grahorik Leopold, Grahorik Ludvik, Grbac Franc, Grossek Franc, Grubič Franc, Grubič Janez, Guček Valentin, Gumse Anton, Guzej Jernej, Haas Franc, Habernigg Janez, Habič Franc, Hackl Jožef, Hadler Jakob, Halder Jožef, Haki Konrad, Halper Henrik, Haluzan Franc, Hammer Anton, Hanselč Franc, Has Alojzij, Hasl Franc, Heber Rudolf, Heidner Matija, Herbst, Herbsthofer Vinko, Hernja Janez, Hirschmann Rupert, Hladin Franc, Hočevar Milan, Hödl Franc, Hödl Karel, Hoffmann Janez, Höfler Henrik, Hois Janez, Hödl Ulrich, Holler Avgust, Höller Franc, Höller Peter, Holzmann Franc, Holzmann Ignacij, Horjak Janez, Horvat Franc, Horvat Martin, Hrašan Alojzij, Hrašan Anton, Hren Jurij, Hrovat, Hrovat Janez, Hudčič Jožef, Irgolič Jakob, Iskra Martin, Ivancič Franc, Jäger Avgust, Jäger Jožef, Jager Mihael, Jagerič Janez, Jakopič, Jakl Jožef, Jančevič Tomaž, Jančičkovič Vid, Javornik Franc, Jelen Anton, Jelen Franc, Jelen Matija, Jeniš Jakob, Jereb Alojzij, Jesih Albin, Jevnik Jožef, Jöstl Janez, Jöstl Karel, Jöstl Ludvik, Jogl Vinko, Jošt Janez, Juhart Franc, Janger Lovrenc, Jurkas, Jurko Stanko, Kacmarzyk Franc, Käfer Anton, Kalupek Henrik, Kaluža Ludvik, Kamenik Jurij, Kanger Franc, Kaps Hubert, Kapun Anton, Karner Erhart, Karner Franc, Kerš Anton, Keršl Janez, Ketiš, Kicker Janez, Kieslinger, Kild Franc, Killian Janez, Kitek Anton, Klancnik Martin, Klanžar Jožef, Kleiderič Franc, Kleindinst Franc, Klemenčič Franc, Klemenčič Miroslav, Klemenčič Martin, Klinar Martin, Klokavec Janez, Klonfner Viljem, Klug Jurij, Klug Karel, Knez B., Knez Franc, Kobilica Janez, Kocbek Franc, Koch Valentin, Kodrič Alojzij, Kojc Jakob, Kokojič Anton, Kokot Mihael, Kolar Andrej, Kolar mrtin, Kolenc Stanko, Koller Franc, Kolerič Dominik, Kollmann Franc, Kompolšek Alojzij, Konrad Franc, Konrad Jožef, Koren Avgust, Koren Franc, Koritnik Franc, Korman Janez, Korošec Martin, Korošec Anton, Košak Karel, Košenina Anton, Kosi Matija, Košir, Kostanjšek Jožef, Kotnik Franc, Kováčič Andrej, Kováčič Franc, Kováčič Jožef, Kováčič Simon, Kožar Martin, Kozar Tomaž, Krainz Jožef, Krajnc Anton, Krajnc Franc, Krajnc Janez, Kramberger Anton, Kramberger Blaž, Kramberger Franc, Kramer, Kreft Martin, Kreissler Jožef, Krejan Franc, Kren, Kren Anton, Krenn Franc, Krops Peter, Kreutzer Janez, Kršnik, Krois Jožef, Kropf Henrik, Kummer Martin, Kumpič Matija, Kunster Franc, Kupec Jožef, Kürbisch Janez, Kurz Ernest, Kutschi Mihael, Ladenhaufen Franc, Lagler Alojzij, Lah Franc, Laich Franc, Lammer Franc, Lamprecht Janez, Lampret Jernej, Landfahner Karel, Lang Anton, Lang Oswald, Lappi Jožef, Lasič Janez, Lasnik Jakob, Lassbacher Ernest, Laubitzer Franc, Ledinegž Janez, Lednik Franc, Leitner Franc, Lep H., Lesjak Vinko, Leskovar Franc, Leskovšek Mihael, Lesnik Franc, Lettnig Janez, Levart Alojzij, Lindenbaum Avgust, Lindner Anton, Lindner Matija, Lipovšek, Lipovšek Anton, Lipp Henrik, Ljube Franc, Loibner Janez, Loipner Jožef, Lončarič Martin, Lorber Andrej, Lorber Franc, Lorber Jožef, Lunešnik Janez, Maček Janez, Mačkovšek Jožef, Modille Jožef, Magyes Pavel, Mahorko Anton, Majerhofer Anton, Majav Franc, Majcen Franc, Majenič Mihael, Majer Franc, Majerič Franc, Mali Franc, Mak Janez, Mančič Janez, Manko Alojzij, Mareiner Janez, Marhold Oton, Maričnek Bogomir, Marko Alojzij, Markovič Jernej, Markus Anton, Marušjak Anton, Messer Franc, Maucher Pavel, Mavrič Simon, Majhenič Janez, Merc Tomaž, Mernik Martin, Mesarič Jožef, Mesarič Leopold, Mesarič Stefan, Messner Kristijan, Miklažina Konrad, Milleger

Rupert, Mlaker Jožef, Mlaker Lovrenc, Mlinar Anton, Mlinarič Janez, Močnik Jožef, Monetti Anton, Morawa Janez, Moser Janez, Mulej Janez, Müller Janez, Müller Peter, Munda Alojzij, Munda Janez, Murko Jožef, Murko Stefan, Nahold Gabriel, Napotnik, Natek Jakob, Nauschnegg Karel, Nemec Franc, Nemec Ignacij, Neubauer Karel, Neuhold Jožef, Neumeister Karel, Nimmerichter Janez, Nišvar Franc, Novak Franc (1. komp.), Novak Jožef, Oberauer Franc, Očkon Valentin, Ocvirko Franc, Ogorelec Janez, Ogorevc Jožef, Omerzo Jožef, Opritt Florijan, Orešič Franc, Orimič Andrej, Orozi Janez, Oset Jakob, Osterč Janez, Oswald Avgust, Oswald Rudolf, Otorepec Janez, Ozimič Franc, Pablj Janez, Pader, Padovnik Matija, Pahernik Jožef, Pajman Jožef, Pakič Jožef, Pakič Otmár, Palčič Janez, Palek Leopold, Pangerl, Panzer Adolf, Pavlija Janez, Pavlinč Matija, Pečar Franc, Pečmann Jožef, Pečnik Janez, Pečovnik Jožef, Penič Janez, Pepelnik Janez, Perc Martin, Pergauer Vinko, Perko Anton, Perko Ferdinand, Pernat Alfonz, Pešak Franc, Pesek Karel, Pesenhofer Leopold, Pessler Peter, Petan Franc, Petek Anton, Petek Janez, Petek Matija, Petek Tomaž, Petelinec Janez, Petelinšek Andrej, Petovar Janez, Petrin Janez, Petrovič Jožef, Pevny Jožef, Pintarič Stefan, Pinter Jožef, Pirnat Franc, Pirš, Pivec Franc, Plajnskec Mihael, Plevnik Franc, Pliberšek Anton, Iohi Alojzij, Plohl Tomaž, Ploner Ferdinand, Podlunšek Franc, Pogrnica Jožef, Polančič Janez, Polanec Anton, Polc Janez, Polič Franc, Polšak H., Polz Janez, Pongratz Alojzij, Porzenšek Anton, Pöschl Anton, Prostrak Franc, Potočnik, Potočnik Anton, Potočnik Janez, Požun Alojzij, Prasiček Peter, Prassl Leopold, Pratter Franc, Pratti Avgustin, Prechtler Ferdinand, Preložnik Martin, Primec Jožef, Primus Alojzij, Prinč Ignacij, Pšeničnik Franc, Pucher Franc, Pucher Janez, Puchmann Friderik, Pučkoj Alojzij, Puff Alojzij, Pukšič Franc, Pulko Jožef, Punčuh Jakob, Pungartnik Janez, Puntigam Franc, Purgay Karel, Pušnik Janez, Pušenjak Alojzij, Puštišek Janez, Rabenstein Ludvik, Rabuza Franc, Rajh Franc, Razborskec Jožef, Rebernak Franc, Reichmann Jožef, Reifgraber Florijan, Reismann Franc, Reiter Anton, Reisinger Leopold, Remlnig Karel, Resch Florijan, Resch Peter, Resnik Karel, Rezar Mihael, Režek Jožef, Ribič Franc, Ribič Jožef, Rieder Anton, Riedl Anton, Ritter Franc, Robar Ignacij, Robek Mihael, Robida Mihael, Robida Viktor, Robier Janez, Ročnik Jakob, Rokavec Henrik, Rošič Janez, Rošer Stefan, Rottman Leopold, Rozman II. Franc, Rubin Jožef, Rumovc Martin, Rumpelj Janez, Rutnik Anton, Sadek, Safarič Alojzij, Salzger II. Janez, Salzger Jožef, Samec Andrej, Samec Karel, Sarapata Stanko, Sattler Jožef, Šauperl Jakob, Savec Martin, Schabereiter Avgust, Schachner Jožef, Schäffer Ferdinand, Schafhalter Jožef, Schel Karel, Schebich Alojzij, Schescherko Janez, Scherz Mihael, Schicho Leopold, Schick Anton, Schlager Vinko, Schlesinger Janez, Schleuder Franc, Schmid Anton, Schmid, Schmidt Henrik, Schmidbauer Franc, Schnigotz Franc, Schmölzer Alojzij, Schmölzer Kristijan, Schnabl Stefan, Schnaurer Aleks, Schober Franc, Schönherr, Schopper Janez, Schröttner Jožef, Schuster Janez, Schwarzbauer Franc, Schwarzenegger Avgust, Schweininger Franc, Skulič Jurij, Sebernegg Franc, Šegula Ignacij, Šegula Martin, Seidl Jožef, Seidler Jožef, Seiler Janez, Selišnik Franc, Senekovič Franc, Senekovič Konrad, Seruga Ignacij, Šetinc Gregor, Sitzwohl Franc, Sivka, Škafer Franc, Skale Martin, Skaza Martin, Skerbič Janez, Skerbič Ludvik, Škoberne Jožef, Skofič Anton, Skofleč Matija, Skokl Jakob, Škorjanc Janez, Skutnik, Slaček Alojzij, Slanič Jožef, Slapnik Simon, Slekovec Janez, Sleničnik Alojzij, Slezajac Jakob, Šmajš Mihael, Šmeis, Šmore Jožef, Šmolar Peter, Šnagac Jožef, Sodin Anton, Sorko Anton, Soršak Janez, Šosterič Franc, Sovinc Andrej, Špence Alojzij, Spindler Franc, Šribl, Stamberger Jurij, Stangl Ernest, Stani Vinko, Stanjko Janez, Stauber Janez, Stavbar Friderik, Stefanič Jožef, Stefanič Anton, Stefanžasa Anton, Steinbauer Anton, Steiner Janez, Stenard Ignacij, Stenard Marko, Sternišek Janez, Stopper Jožef, Štor Martin, Stormann Janez, Stradner Anton, Stramec Roman, Straus Anton, Straus Rupert, Streiber Rudolf, Strmeckl Franc, Strmšek Franc, Straus Anton, Strauss Jožef, Strohmeyer Bogomir, Stuhac Janez, Stuhac Alojzij, Sula Anton, Sumann Anton, Sušnik, Šusterič Janez, Tergler Karel, Ternovec, Terstenjak Janez, Terstenjak Karel, Težak Jakob, Thim Tomaž, Tobias Janez, Toman II. Janez, Tomašič Matija, Tomažič Franc, Tomažič Janez, Tomšič Andrej, Tonner Mihael, Topolovec Franc, Toplišek Anton, Tovornik Jožef, Tramsšek Franc, Tribul Janez, Trobiš Alojzij, Trobiš Janez, Trunk Albert, Tscheppa Alojzij, Tscheppa Henrik, Tscherne Oton, Tuma Jakob, Turč Alojzij, Turk Blaž, Turkus Janez, Udojč Jožef, Uhl Franc, Ulečnik Franc, Ulli Franc, Unger Janez, Uplensnik, Urtl Karel, Vajdec Mihael, Valtl Pavel, Varlec, Vaš Janez, Vaša Martin, Vaupotič Janez, Vedenig Franc, Vedenik Franc, Veigl Marko, Veršič Jurij, Vinko, Veršič Vinko, Vičar Jožef, Vinder Janez, Visočnik Andrej, Vodak Jaroslav, Vodenik Franc, Vodenik Stefan, Vodušek, Vodušek Franc, Vogrinec Andrej, Volker Janez, Vollmann Avgust, Vranetič Anton, Vrečko Martin, Wagner Janez, Walcher Valentin, Waldhauser Aleksander, Weber Anton, Werdl Janez, Werschnig Karel, Wieser Feliks, Wiesinger Matija, Winkler Karel, Wippel Alojzij, Wippel Jožef, Wok, Wopetzky Jurij, Wrann Florijan, Wratschko Maks, Wresnig Franc, Wrub Karel, Wudler Friderik, Zach Alojzij, Zach Ludovik, Zacharias Janez, Žager Franc, Žager Janez, Žagorč Ferdinand, Zajc Franc, Zajc Janez, Zamer Karel, Zelenko Mihael, Zelič Blaž, Zibert, Zimmermann Franc, Zimmermann Jurij, Zimmermann Jožef, Žizek Vinko, Žilapansky Franc, Žmauc Janez, Žmazek Franc, Žnidarič Janez, Žnidarič Janez, Žnovl Janez, Žorinc Alojzij, Zotter Jožef, Zumbos Franc, Zupan Franc (7. komp.), Zupanc Janez, Zupanc Mihael, Zupančič, Zupančič Jurij, Zupanec Anton, Zupanec Janez, Žvab Anton.

Ujeta: Kos Rudolf, Kruschitz Edvard.

× × ×

Slovenski vojaki, ki se nahajajo ranjeni na Reki.

Na Reki v bolnici »Rdečega križa« se nahajajo črnovojnikih s srbske meje: Josip Žužek, Vel. Lašče, ranjen; Janez Krabavc, vas Gradec, r.; Franc Urbanija, Zagorje, r.; Andrej Kresce, Šmarjeta, r.; Franc Lovko, Kozlek, r.; Franc Pavlovič, Vinji vrh, r.; Jakob Florjancič, Dob pri Ljubljani, r.; Anton Vrščaj, Črnomelj, r.; Josip Mavrin, Črnomelj, r.; Janez Mramor, Medvejek, Vel. Lašče, r.; Janez Indihar, Bukovec, Rob, r.; Mihael Setrajčič, Čatež, r.; Ivan Kuhar iz Celovca, četovodja, r.; Josip Wolf, Kočevje, r.; Ulman Jože, St. Vid pri Grobelnem, r.; Lovrenc Cesar, Dertija pri Moravčah, r.; Andrej Gorenc, vas Sp. Vodal ob Tržišču, r.; Franc Gorc, Mali Videm, Vel. Loka, r.; Dragar Ivan, Vrh pri Krašni, r.; Valentin Zajc, Liplje, Gor. Tuhinj, r.; Franc Matoh, Mirna peč, r.; Anton Kreus, Cerovec, Mirna peč, r.; Josip Rigler, Sv. Gregor, Praproče, r.; Valentin Boštjančič, Grgar pri Gorici, bolan; Josip Trpin, Grgar pri Gorici,

r.; Janez Zupanc, Srednja vas, Bohinj, r.; Anton Škulj, Ortenek, r.; Janez Klun, Kočevje, bolan; Janez Arko, Zamostec, bolan; Ivan Dagarin, Škofja Loka, r.; Sodnik Valentin iz Vodice, ranjen na obe roki; N. N. Bučar od Novega mesta, ranjen.

× × × Pogrešani vojaki.

Rezervist 27. dom. pešpolka, 7. stotnija, Franc Birtič. Pojasnila: Fani Birtič, Laverca, p. Škofelja, Dolenjski. — Maks Rupnik, nad. rez. 17. pešp., 4. marškomp. Pojasnila: Anton Rupnik, magistrat, Ljubljana. — Anton Podlipnik, poddesetnik 17. pešpolka, 6. stot., doma iz Rateč na Gorenjskem. Pojasnila na šolsko vodstvo Rateč, p. Belapeč. — Franc Tertnik, c. kr. četovodja dom. pešp. št. 27. Pojasnila Katarini Tertnik, delavki v c. kr. tob. tovarni v Ljubljani. — Emil Cerne, artiljerijski rez. poročnik, doma iz Tomaja. Pojasnila rodbini Cerne, Tomaj 40, pri Sežani. — Matjaž Josip, c. kr. domobranski pešp. št. 4, 5. stot., 4. voj. Pojasnila Mariji Matjaž, Rateče-Belapeč, Gorenjski. — Jernej Škofic, c. kr. bosn. herc. pešp. št. 2, 1. stot. Pojasnila Heleni Vrhovnik, roj. Škofic, Ljubljana, Jenkova ulica št. 5. — Ivan Bitenc, četovodja 17. pešpolka, 10. stot. Pojasnila Heleni Bitenc, št. Vid pri Ljubljani 25. — Franc Meden, 27. pešp., 16. stot. Pojasnila Mariji Meden, Topol 23, p. Begunje pri Cerkljici. — Jožef Jankel, dom. pešp. št. 27, 3. stot. Pojasnila Ani Jankel, Dolnja Straža št. 36 pri Rudolfovem. — Franc Babič, poljski lovski bataljon št. 7, 4. stot. Pojasnila Mariji Babič, Brezje pri Radovljici. — Anton Stepančič, dom. pešp. št. 27,

6. stot. Pojasnila Ivanu Stepančič, Jajce, Bosna, Reserve Spital. — Janko Drobnič, četovodja, nekdanj zastavonoša 97. pešp., 7. stot. Pojasnila: Ludovik Pirnat, Kamnik, Gorenjski. — Janez Rupnik, pešec 97. pešp., 4. stot. Pojasnila Mariji Rupnik, Hotederska 2, Notranjski. — Janez Zakej, pešpolk št. 97, 6. stot. Pojasnila Mariji Zakej, Spodnja Idrija 10. — Mihael Primožič, 97. pešp., 5. stotnija. Pojasnila: Ivanu Primožič, Cernikal, Gabrovica, Istra. — Bernard Ivan, dom. pešp. št. 27. Pojasnila Heleni Bernard, Zasip, p. Bled, Kranjski. — Bogumir Sheibal, enoletni prostovoljec, 87. pešp., in J. Menič, 87. pešp., 12. stot. Pojasnila I. Sheibalu, vikarju, Borjanci, Goriško. — Ivan Stojan, 17. pp., 11. stot., in Lovrenc Ferjan, 17. pp., 11. stot. Pojasnila: Minki Stojan, Selo pri Bledu št. 23. — Barbari Mikuš v Rušah pri Celju naj se sporoči, kje je pogrešani ranjeni korporal 17. pp. France Mikuš. — Zupnemu uradu Jezersko (Oberseeland) naj se sporoči, kaj je z vojakli: Močnik Rupert, dom. pp. št. 4, 1. stot.; Karničar Rok, pp. št. 7, 3. nadom. stot.; Karničar Franc, domobr. pp. št. 4, 1. nadom. stot. — Dalje se pogrešajo: Janez Zalokar (Karlovski Janez) nadom. rez. pp. št. 17, 4. stot. Pojasnila Ivani Zalokar, Vrh, p. Št. Jernej. — Franc Vide, nadom. rez. gorskega top. polka št. 3, kan. bat. št. 5. Pojasnila Tereziji Vide, Zvabovo, p. Št. Jernej. Opetovano prosimo občinstvo, naj ne vprašuje po časopisih po pogrešanih vojakih. Kadar bo kdo pogrešanih mogel, se bo sam javil. Oni, katerim pride slovensko časopisje v roke, pa o pogrešanih itak nič pravičnega ne vedo. Torej: potrpljenje in upanje!

Z ruskih bojišč.

Kakor je razvidno iz najnovejšega poročila našega generalnega štaba, nova grupacija čet na Rusko-Poljskem še ni končana. Na Lys gori so naše čete s svojim nastopom prisilile nasprotnika, da je moral postaviti v boj močno armado. Nato se je pomikanje naših čet nadaljevalo v zmislu povelja, ki so ga prejeli po bojih pred Ivangorodom.

V Galiciji je položaj nespremenjen. Kdor primerja poročila z gališkega bojišča od začetka ofenzive 4. oktobra, bo lahko spoznal, da so pozicije naših čet od Sandomira do vzhodja Karpatov zelo močne. Vsi ruski napadi so bili odbiti z velikimi izgubami. Posebno težke izgube so imeli Rusi pri Rozvadovu ob spodnjem teku Sane in pa južno od Starega Sambora. Severnovzhodno od Turke še vedno divjajo boji, ki so postali zadnje dni zelo ljuti.

Še-le ko bo končana vojska in ko bomo vse dogodke imeli pred seboj kot celoto, bomo lahko spoznali velikansko delo, ki ga tu vrši naša hrabra armada, v celem obsegu.

× × ×

Dunaj, 3. novembra. (Kor. urad.) Uradno se razglava: Na Rusko-Poljskem so naše bojne sile, ko so prisilile močno sovražno armado, da se je razvila v boj, prekinile boje na Lys gori, da nadaljujejo pomikanja, ki so jim bila ukazana po bojih pred Ivangorodom.

Položaj v Galiciji je nespremenjen. Iz bojov zadnjih dni južno od Starega Sambora in severovzhodno od Turke so dosedaj pripeljali 2500 ruskih vjetnikov.

Včeraj zjutraj so pri Rybniku v dolini reke Stry napadli huzari sovražno municijsko kolono in zaplenili veliko voz z artiljerijsko municijo.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, generalni major.

× × ×

Berolin, 3. novembra. (Kor. urad.) Veliki glavni stan poroča: Na vzhodu so operacije še v razvoju. Spopadi se niso vršili. Da bi zavzeli most, ki je bil pripravljen, da se razstrelj, so gnali 1. novembra Rusi (I. sibirski armadni zbor) pred svojimi prednjimi četami civilno prebivalstvo.

× × ×

ANGLEŽI O BOJIH NA RUSKO-POLJSKEM.

O bitki na Poljskem piše dopisnik lista »Times« v Petrogradu: Ozemlje med Ivangorodom in Radomom, ki je široko 50 km, je bilo pozorišče najkrvavejših bojov, kar jih je bilo dosedaj v tej vojski. V Kocenicah so se bojevali kavkaški polki cel teden proti premoči, da bi Rusom omogočili prehod čez Vislo. Dne 21. oktobra so bile sicer nemške in avstrijske čete pregnane, ampak ko so dobile ojačenja, so izrabile gozdnat teren in so obnovile napad z velikim junaštvom. Boji so trajali do 26. oktobra. Potem so se Nemci in Avstrijci polagoma umaknili.

CAR ODPOTOVAL ZOPET K ARMADI.

Garsko Selo, 4. novembra. (Kor. ur.) Petrogradska brzojavna agentura poroča 3. t. m. Car Nikolaj je odpotoval k armadi na bojišče.

STARY SAMBOR ZOPET NAŠ.

Budimpešta, 3. novembra. Poročevalec »Az Est« brzojavlja iz Ungvarja 2. t. m.: Tu bivajoči uradniki in nastavljeni železniške postaje v Starem Samboru so dobili poziv, da se nemudoma vrnejo na svoja mesta. — Prevoz severno od Turke ujetih Rusov se je že začel. Doslej so pripeljali semkaj 2700 ruskih

ujetnikov, ki jih pošljejo dalje v notranjost. Vojaki, ki spremljajo ujetnike, pripovedujejo, da se Rusi med Starim Samborom in Samborom hitro umikajo; naše čete so jim neprestano za petami.

NAŠE MOTORNE BATERIJE V GALICIJ.

»Pester Lloyd« poroča: Naši mogočni 305 cm topovi, ki so se tako strahovito v Belgiji in v Franciji izkazale, delujejo zdaj proti Rusom v Galiciji. Pred nekaterimi dnevi so pregnali pred Jaroslavom sovražnika iz betoniranih utrdb. Honvedski artiljeristi pripovedujejo prave čudeže o strašnem učinkovanju teh topov. Prvi strel je že zadel; ena sovražnikova baterija onstran Sane je zletela v zrak. Dele topov in očrnele ruske mrličje so našli 300 korakov proč od prvotnega mesta. Naše baterije so izstrelile do 35 strelcev. Gromenje je bilo tako silovito, da se je čulo 25 km daleč. Šipe so vsled zračnega pritiska popokale. Prebivalstvo je mislilo, da je potres.

RUSI IZGUBILI 1.100.000 MOŽ.

Dunajski vojaški strokovnjaki sodijo, da so Rusi v sedanji vojski izgubili: V vojski proti Avstro-Ogrski je bilo 420.000 mož ranjenih, ubitih ali vjetih; v vojski z Nemčijo iznašajo izgube 340.000 mož. Legar, kolera in griža je pobrala 380.000 mož. Vse ruske izgube iznašajo torej 1.100.000 mož.

SMRT V GALIŠKIH MOČVIRJIH.

Poročevalec lista »Neue Züricher Zeitung« piše: Avstrijci so dobili povelje za naskok, ki so ga nestrno pričakovali. Po mehki zemlji dirjajo tako, da šklofotajo telečnjaki. Vsled bdenja utrjene oči se zopet lesketajo. Zdi se, da tekmujejo v teku na mehki ravani pod modrim nebom. Rusi stoje trenutek presenečeni, neodločeni; nato se obrnejo in lete nazaj, dokler se tisti, ki so prvi stekli, ne ustavijo. Ali se zopet zbirajo? Ali se hočejo postaviti v bran? Avstrijci so tako prevzeti bojažljivosti, da to komaj zapazijo. Vidijo le, da se bližajo sovražniku. Rusi, ki so se ustavili, se niti ne obrnejo. Stojijo nepremično. Tisti, ki jim slede, se tudi ne premikajo; zdi se jim, da se nahajajo pred brezdnom. Pribeži tretja vrsta, ki se razkropi in išče izhoda. Avstrijci se že približujejo. Presenečeni so, ker je sovražnik obstal, ne da bi se branili. Je-li

to kaka zvijača? Ali razpoči kaka mina?

»Stoj!« zadoni povelje. Obstanejo. Strašno kričanje se čuje. Rusi obračajo glave in dvigujejo roke. Avstrijci zapazijo, da postajajo Rusi manjši. Noge izginjavajo v zelenih tleh, vidi se, kakor da stoje na kolenih. Puške so pometali proč in proseč dvigajo roke nasproti Avstrijcem. Nihče ne strelja; prestrašeni strme v tiste, ki se nahajajo v zavratnem blatu, katerega se ne reši, kdor nekaj korakov vanj zaleze. Noge se pogrezajo v močvirje; če se ena noga oprosti, se pogrezne druga. Nihče se ni mogel rešiti. Avstrijci bi bili radi rešili sovražnike, molili so jim puške, a niso mogli priti dovolj blizu, da sami ne pridejo v močvirje. — »Poluobrat! Marš!« ukaže poveljnik, ki je bil sam globoko ginjen. Avstrijci se previdno umikajo nazaj, da ne postanejo žrtev smrti v močvirnatih zemlji.

ALKOHOL V RUSKI ARMADI.

Iz ruskega ujetništva piše avstrijski častnik: V Avstriji se ni verjelo, da bi bilo na Ruskem točenje žganja res prepovedano. Od trenutka, ko je moj polk prekorajčil rusko mejo, nisem videl ne ene čaše alkohola več, ne vina, ne žganja. Ruski vojaki pijejo samo čaj; alkohol se nikjer ne prodaja.

PISMO VJETEGA BIVŠEGA DRŽAVNEGA POSLANCA PROF. DR. DREXELNA.

Dornbirn, 3. novembra. Od bivšega vorarlberškega poslanca prof. dr. Drexela je dospelo pismo, v katerem javlja, da se nahaja v Tari, severno od Tomske v Sibiriji. Piše, da Rusi z njimi precej dobro postopajo; tudi oskrba ni slaba, a pičila. Po tritedenskem potovanju je sedaj v Tari v družbi častnikov in moštva različnih polkov. Njihove misli so neprestano pri avstrijski armadi.

Sedem sovražnikov proti Turčiji. — Angleško-francosko brodovje obstreljuje Dardanele. — Turki korakajo skozi Perzijo.

TURČIJA ODPOKLICALA POSLANIKE.

Carigrad. Turčija je odpoklicala poslanike v Londonu, Parizu, Peterburgu in Beogradu.

JAPONSKA, ČRNA GORA IN BELGIJA NAPOVEDALE TURČIJI VOJSKO. — 21 VOJSK.

»Londoner News« poročajo, da so japonska, črnogorska in belgijska vlada napovedale Turčiji vojsko. (Tako imamo sedaj vsega skupaj nič manj kakor 21 vojsk.)

SRBSKI POSLANIK ZAPUSTIL CARIGRAD.

Carigrad, 4. novembra. (Kor. urad.) Srbski poslanik je odpotoval. Varstvo srbskih interesov je poverjeno ameriškem poslaniku.

FRANCIJA SKLENILA, DA NAPOVE TURČIJI VOJSKO.

Listi v Milanu poročajo: Francoska vlada v Bordeauxu je sklenila, da napove Turčiji vojsko.

TURŠKI POSLANIKI V BALKANSKIH DRŽAVAH POZVANI K POSVETOVANJU V CARIGRAD. — TURŠKI VIŠJI POVELJNIKI.

Turški poslaniki v vseh balkanskih državah so bili pozvani k nujni konferenci v Carigrad. Trdi se, da pre-

RUSKA MATI AVSTRIJSKI MATERI.

Brat Fischelschweiger, karmeličan, je bil ranjen in od Rusov vjet. V vjetništvu je na zadanih ranah umrl. Neka ruska žena, katere hči streže v Kijevu, kjer je umrl brat Fischelschweiger, je pisala materi rajnega junaka: Izročiti Vam moram žalostno poročilo, da je Vaš sin Emil 28. septembra v vojaški bolnišnici v Kijevu mirno umrl. Bil je na nogi ranjen. Odrezala se mu je noga, a kri se je le zastropila. Moja hči, ki streže ranjenca, mu je zvesto stregla do smrti. Večkrat je govoril o svoji materi. Sedela sem tudi poleg njega, božala sem ga in ga tolažila; saj sem tudi mati dveh sinov v ruski armadi. Bil je obhajan, a ni še vedel, da bo umrl, le slabega se je čutil. Nekaj ur pred smrtjo mi je še rekel: Zelo potrpežljiv moram biti, ker bom moral še dolgo trpeti! Obljubila sem mu, da Vam bom pisala in da Vam pošljem njegov pozdrav. Smehljaj se je s svojimi ljubimi očmi in je rekel: Tudi očeta — tudi brate in sestre pozdravite! Nekoliko pred smrtjo je postal nekoliko nemiren, zdelo se mu je, da vidi letati veliko ptic okoli sebe, nato je omolknil; smrt je bila popolnoma mirna brez vsakih bolečin. V bolnišnici ga je imelo vse rado; sestre in strežnice. Moja hči je bridko za njim plakala. Da, Vaša žalost je velika; ker ste izgubila tako ljubega in plemenitega sina, a tolažite se, da ga je zadnje dni v Kijevu obdajala ljubezen in skrb; kar je tudi zaslužilo. Za vse matere so zdaj hudi časi. Ne čudite se, če dobite še neka; dopisnic te vsebine; napisala sem jih namreč več, da vsaj eno dobite. Neka mati iz Rusije. — Pismo je bilo oddano v Kijevu po ruskem koledarju 28. septembra. Cenzuriral ga je Rdeči križ.

vzame višje poveljstvo v Dardanelah in na Bosporu Torghut paša. Armada, ki so namenjene proti Rusiji, bosta poveljevala Izzet in Šukri paša. Turki so izpremenili večje število turških in nakupljenih ladij v pomožne križarke.

ZADNJE VOJNE PRIPRAVE TURČIJE.

Iz Carigrada poročajo: Vojne priprave so že skoraj povsod dokončane. Močni kavalerijski oddelki se že pojavljajo na azijskem bregu sueškega prekop. Pri Smyrni se še čete vedno koncentrirajo. Iz Rdečega morja so turške vojne ladje priplule v zaliv Acaba. Najbrže jim je naročeno, da naj zapro z minami sueški prekop.

TURŠKO URADNO POROČILO.

Carigrad, 4. novembra. (Kor. urad.) Uradno poročilo glavnega stana z dne 3. t. m. pravi: Rusi so pričeli zidati utrdbe ob kavkaški meji. Angleži so pričeli obstreljevati vhode v Dardanele. Nekateri strelci nekega našega torpednega čolna so praznočili eksplozijo na neki angleški oklopnici. Angleške ladje so prišle po 10. uri z vidika. Angleži so zapustili egiptovsko mejo, porušili tamonjhe vasi in se umaknili proti sueškemu kanalu.

RUSKA NOTA TURČIJI.

Carigrad. Pred svojim odhodom je izročil ruski poslanik Turčiji noto, v kateri javlja, da ima ukaz, da mesto zapusti. Noto ne pomeni niti ultimatum, niti bojno napoved. Enaki noti da sta izročila tudi Anglija in Francija. Pričakuje se, da bo Rusija poslala Turčiji noto, v kateri našteva gotove zahteve.

300.000 TURKOV PROTI RUSOM.

Berolin, 3. novembra. »Lokalanzeiger« prinaša brzojavko iz Aten: Turško proti Rusom postavljeno vojno moč cenijo na 300.000 mož.

TURŠKI FINANČNI MINISTER ODSTOPI.

Carigrad, 4. novembra. (Kor. urad.) Finančni minister Djavid Bej je odstopil. Začasno bo vodil posle finančnega ministrstva notranji minister.

× × ×

TURŠKO URADNO POROČILO O USPEHIH TURŠKEGA VOJNEGA BRODOVJA.

Turki uradno poročajo: Oklopna križarka »Sultan Jawus Semlin« je potopila rusko s 300 minami naloženo ladjo in nevarno poškodovala neko transportno ladjo premoga in neko rusko

Pozorišče akcije turškega brodovja.

topničarko. Uspešno je tudi obstreljevala Sebastopol. Križarka Midilli (Breslau) je porušila v Naruskiju petrolejska in žitna skladišča in je potopila 14 transportnih parnikov. Torpedni rušilec »Berc-i-Satwest« je porušil v Novorossijskem brezzično brzojavno postajo. Torpedni rušilec »Jadig-Hiar-i-Millet« je potopil neko rusko topničarko. Torpedni rušilec »Muavenet-i-Millije« je potopil neko rusko ladjo. V Odesi so bile poškodovane petrolejske zaloge in pet ruskih ladij. Križarka »Hamidije« je obstreljevala Feodosijo in je v Krču potopila neko transportno ladjo.

BITKA NA ČRNEM MORJU.

S turške strani poročajo z Dunaja: Po došlih poročilih turškega ministrstva je bila pomorska bitka na Črnem morju veliko bolj resna, kakor se je to po prvih poročilih sklepalo. Tudi zgube, ki jih je turško vojno brodovje zadalo Rusom, so večje, kakor se je poročalo prvotno. V bitki se je osobito odlikovala turška bojna ladja »Torghut«. Potopljenih je bilo pet ruskih bojnih in 19 transportnih ladij. Pri obstreljevanju pristanišč je bilo uničenih 55 skladišč žita in petroleja. Na ruski strani se trdi, da je poveljnik ruske mornarice postopal na svojo pest in da hoče dati Rusija Turčiji zadoščenje. Mogoče ho poveljnik ruske mornarice kaznovan (?). Podrobnosti o tem niso znane.

TURKI ZAPRLI GLAVNA OPIRALIŠČA RUSKE BOJNE MORNARICE V ČRNEM MORJU Z MINAMI.

Iz Carigrada se poroča preko Berolina: Turško brodovje je v Črnem morju zaprlo znana opirališča ruskega bojnega brodovja z minami. Glavna sila ruskega črnomoškega brodovja, zato ne more na visoko morje in se ne more vojskovati.

STRAH PRED TURKI V RUSKIH MESTIH OB ČRNEM MORJU.

»Korr. Rundschau« poroča: Poročilo, da je izbruhnila med Rusijo in Turčijo vojna in osobito nastop turške bojne mornarice, je povzročil velik strah v ruskih mestih, ki leže ob Črnem morju in blizu obrežja. Plovne agenture so ustanovile delovanje, promet z ladjami počiva. Iz Livadije so vse carjeve dragocenosti prepeljali v Moskvo. V Odesi je velik naval na banke in kolodvore.

NOVA POMORSKA BITKA V ČRNEM MORJU.

Iz Odesa se poroča: Dva turška torpedna rušilca sta potopila neki francoski popotni parnik. Takoj nato se je pričela nova bitka na morju. Izid še ni znan.

NEZADOVOLJNOST V RUSKI MORNARICI.

Nikake tajnosti ni, da simpatizirajo z nezadovoljnimi elementi ruske bojne mornarice tudi člani mornariških sodišč. V Sebastopolu, Odesi, Revalu in Nikolajevskem so nastali upori; voditelji so takoj usmrtili. Mornarji trgovskih ladij na Črnem morju so v najtesnejši zvezi z mornarji posameznih bojnih ladij in ni moštvo trgovskih ladij več zanesljivo.

ANGLEŠKO - FRANCOSKO BRODOVJE BOMBARDIRALO DARDANELSKE UTRDBE.

Frankobrod, 4. novembra. (Kor. urad.) »Frankfurter Zeitung« poroča, da je 3. t. m. kmalu po solnčnem vzhodu, 9 ladij broječe angleško-francosko brodovje na razdaljo 15 kilometrov pričelo obstreljevati dardanelske utrdbе. Turške utrdbе so odgovarjale na ogenj, ki je trajal 20 minut. Škode obstreljevanje ni povzročilo.

Carigrad, 4. novembra. (Kor. urad.) Poroča se: Angleško-francosko brodovje je pričelo obstreljevati forte pri vhođih v Dardanele.

TURKI VKORAKALI V PERZIJO.

Iz Milana poročajo: Po določilih turško-perzijske pogodbe so Turki zasedli Choi v perzijski provinci Aserbeidschan. Močni turški oddelki so vkorakali v perzijsko trdnjavo Urmia. Vali province Aserbeidschan je zapustil svoje prestolno mesto, ki je imajo še vedno Rusi zasedeno in je došel v Urmijo.

PERZIJA ZAHTEVA, DA NAJ ODPOKLIČE RUSIJA TAKOJ SVOJE VOJAKE IZ PERZIJE.

Lipsko, 4. oktobra. (Kor. urad.) »Leipziger Tagblatt« poroča iz Petrograda čez Kodanj: Perzijski poslanik je izročil ruski vladi zahtevo, da naj se iz perzijskega ozemlja takoj odpokličejo ruski vojak.

PERZIJSKA VLADA ZAHTEVA, DA ANGLEŠKI MORNARJI ZAPUSTE PERZIJSKA PRISTANIŠČA.

Dunaj, 4. novembra. Perzijska vlada je sporočila angleškemu poslanstvu, da mora Anglija oddelke angleške mornarice v mestih ob perzijskem zalivu umakniti.

NEVARNOST VSTAJE V EGIPTU.

Urednik lista »Mattino« v Neaplju se je pripeljal te dni v Italijo. Pravi, da je položaj v Egiptu zelo resen. Bati se je strahu izbruha sovražstva proti Angležem. Posebno obrežje ob Rdečem morju je čisto zrelo za vstajo. Vstaja se bo razširila po Egiptu in med Arabce v Sudanu. Tudi sekta Seinuss, ki so ji Angleži svoj čas dali veliko orožja in municije, se pripravlja na vstajo. Najbolj nevarno je pa to, da so se čete Hindu iz Indije začele bratiti z Arabci.

15.000 TURKOV NA EGIPČANSKIH TLEH.

»Lokalanzeiger« poroča iz Aten: Na egipčanskih tleh stoji že 15.000 Turkov.

KANADCI V EGIPTU.

London, 4. novembra. Lord Kitchener je odredil, da se pripelje 10.000 mož kavalarije iz Kanade v Egipt.

BEDUINI VPADLI V EGIPT.

Carigrad. Reuterjev urad: Poroča se, da je vpadlo v Egipt 2000 Beduincev.

KEDIVE NI ANGLEŠKI URADNIK.

Rim, 3. novembra. Egipčanski kedive je na angleški poziv, naj se takoj vrne v Egipt, odgovoril s sledečo brzojavko: »Nisem noben angleški uradnik.«

OBLEGOVALNO STANJE V EGIPTU.

Egipčanski angleški gubernator je uvedel strogo cenzuro. Pričakuje se, da se v Egiptu proglasi oblegovalno stanje.

ANGLEŠKA SUVERENITETA NAD EGIPTOM.

London, 4. novembra. Angleški poslaniki v nevtralnih državah so dobili nalog, da v imenu kralja naznanijo, da je Angleška proglasila svojo suvereniteto nad Egiptom.

ANGLEŽI OBSTRELJEVALI AKABO IN ZAMAN IN POSKUŠALI IZKRČATI VOJAKE.

Carigrad, 4. novembra. (Kor. urad.) Glavni stan uradno poroča: Angleško brodovje je 1. t. m. obstreljevalo Akabo ob egipčanski meji, nakar so poskušali Angleži izkrčiti svoje čete. Ko so štirje angleški vojaki padli, so angleške čete hitro šle nazaj na ladje. Če tudi so Angleži iz svojih topov izstrelili na tisoče krogel, je bil ubit na naši strani le en orožnik.

ANGLEŽI OBSTRELJEVALI JAFFO. — V INDIJI SE OZNANJA SVETA VOJSKA PROTI ANGLEŽEM.

Iz Carigrada se preko Sofije poroča, da sta obstreljevali dve angleški

križarki Jaffo. Turška artiljerija je odgovarjala angleškemu ognju. Križarki sta se nato umaknili. Pričakuje se, da prično Angleži obstreljevati Smyrno in Mytilene.

MOHAMEDANCI ZASEDLI ANGLEŠKO PRISTANIŠČE BERBERA.

»Reč« izvaja, da poroča Taswir-i-Efkiar: Mohamedanci in domačini angleško-afrikanke kolonije pod vodstvom šejka ul Mehmeda so zasedli angleško pristanišče Berbera, glavno mesto britske Somali-dežele. Berbera je važno pristanišče. Trgovina je zelo razvita. Mohamedanci in domačini so ujeli angleške uradnike in odvedli v notranjo deželo. Vstaja proti Angležem se strašno hitro širi.

FRANCOZE RUSKO-TURŠKA VOJNA SKRBI.

Berolin, 2. novembra. Francoski listi izražajo strah, da bi rusko-turški spor ne spremenil poteka vojnih dogodkov. Nastaja vprašanje, ali ima Rusija dovolj vojnega materiala. Rusija da je bila pripravljena, dovoliti v Carigradu raznih koncesij, toda Turčija je baje zahtevala demobilizacijo ruskega brodovja v Črnem morju, kar pa je Rusija odklonila.

NEMIRI V MAROKU.

Peterburški list »Rječ« poroča, da so v Maroku izbruhnili veliki nemiri. Vsak dan je pričakovati vstaje proti Francoski. Turški emisarji pozivajo na sveto vojsko proti Francoski.

RUMUNIJA IN BOLGARIJA.

Berolin. Rimski dopisnik »Berliner Tageblatt« poroča: Med Rumunijo in Bolgarijo se vršijo pogajanja za eventualno kasnejšo skupno akcijo. Ta akcija pa ni naperjena proti avstrijski monarhiji.

BOLGARIJA PODALJŠA MORATORIJ.

Bolgarskemu sobranju je 2. t. m. predložila vlada zakonski načrt, po katerem naj bi se moratorij podaljšal še za tri mesece, in bi torej trajal do 25. januarja po pravoslavnem koledarju.

Borbe Nemcev s Francozi, Angleži in Belgijci. — 660 km dolga bojna črta od belgijske obali do švicarske meje.

Še vedno divjajo boji za belgijsko morsko obal. Angleška je postavila v boj vse svoje razpoložljive sile, da za brani Nemcem dohod v Dünkirchen in Calais. Tudi indijske pomožne čete morajo tu prelivati svojo kri. Gromenje topov iz 26 angleških bojnih ladij, ki so zadnji teden streljale na nemške pozicije, je nepopisno. Skoro vsako sekundo je počil strel, ne da bi v nemških črtah napravil kako škodo.

Od belgijske armade je ostalo le še 60.000 mož. Te dni se je sešel belgijski

UKRAJINCI, BOLGARI IN TURKI.

Sofija. Ukrajinska poslanca dr. Longin Cehelsky in dr. Štefan Baran sta prišla v Sofijo. Govorila sta z ministrskim predsednikom Radoslavom in z drugimi politiki. Odtod odpotujeta v Carigrad.

Ruski car ukazal prekoračiti turško mejo in napasti Turke.

Peterburg, 4. novembra. Peterburška brzojavna agentura poroča iz Tiflisa: Carski namestnik je izdal dnevno povelje na armado v Kavkazu, v katerem pravi, da je z ozirom na turške napade na rusko obrežje in na ladje v Kavkazu, da prekorači mejo in napade Turke.

TURŠKA ARMADA.

Po zanesljivih podatkih šteje turška armada 13 armadnih zborov in dve samostojni diviziji. Armada je razdeljena v štiri armadne inspekcije. Nadzorniki (inspektorji armade) bivajo v Carigradu, Ersidjanu, Damasku in v Bagdadu. Vsak armadni zbor tvorijo tri divizije; diviziji pripadajo trije polki, polk šteje tri bataljone in eno stotnjo strojnih pušk. Vsaki diviziji je pridružen en strelski bataljon in en artiljerijski polk; vsakemu armadnemu zboru eden ali dva kavalerijska polka. V miru služi 17.000 častnikov, 250.000 mož, 54.000 konj, 1500 topov in 430 strojnih pušk. Uvedena je splošna brambna dolžnost, ki traja 24 let, in sicer od 21. do 45. leta starosti. V aktivni armadi (nizam) se služi tri leta, v rezervi (ihtiat) 6 let, v deželni brambi (redif) 9 let, v črni vojski (mustafiz) 7 let. Redne orožne vaje so uvedene tudi v rezervi in v deželni brambi. Pehota je oborožena s 7-65 milimetersko Mauserjevo repetirko in z bajonetom. Vsak vojak nosi 120 patron; vozijo pa za vsako puško še 180 patron. Rezerva in deželna bramba je oborožena še tudi s starejšimi 9-5 milimeterskimi Mauserjevimi repetirkami in z 11-43 milimetersko Henry-Martini puško. Artiljerija je oborožena s 7-5 centimeterskimi Kruppovimi brzostrelnimi topovi iz l. 1903.; nadalje razpolaga Turčija še s Kruppovimi 8-7 cm topovi iz leta 1873. in z 12 cm Kruppovimi havbicami iz l. 1892. V trdnjavah imajo različne topove, poleg zelo starih tudi najmodernejše.

kralj Albert s francoskim vrhovnim poveljnikom. Kralj Albert je prisegel, da ne zapusti Belgije, dokler je še en kvadratni meter belgijske zemlje prost sovražnika, četudi bi ta mali prostor obstreljevala sovražna artiljerija.

Od belgijske morske obali pa doll skoro do švicarske meje se vleče okoli 660 km dolga bojna črta. Vije se od Nieuporta čez Dixmuiden proti Ypernu, nato čez Warneton (belgijska meja), La Basse, Lens, Arras do Alberta. Od tu pelje črta čez Chaumes, Roye, Lassigny, Tracy-le-Mont, ob reki Oise, do Tracy, severovzhodno od Compiègne. Tu se obrne proti vzhodu čez planoto Craonne proti Berry-au-Bac, prekorači v jugovzhodni smeri reko Aisne in pelje do Reimsa. Od Reimsa gre zopet proti vzhodu čez Beine, Souain, Varennes do Verduna. Vzhodno od Verduna se obrne črta pri Atainu proti jugu in doseže pri St. Mihielu reko Maas. Od tu vodi črta zopet proti vzhodu čez Apremont in Flierey do Pont-à-Moussona, kjer se obrne proti jugovzhodu ob reki Mosel čez Fort Frouard, Nancy, Luneville, St. Die, prekorači pri prelazu Schlucht nemško mejo, stopi pri Thannu na rob gornjerenške nižine in konča pri Pflterhausnu ob švicarski meji.

Berolin, 3. novembra. (Kor. ur.) Veliki glavni stan poroča:

Poplave južno od Nieuporta izključujejo vsako operacijo v tem prostoru. Ozemlje je za dolgo časa popolnoma uničeno. Voda stoji po nekaterih krajih nad višino moža. Naše čete so iz poplavljenih krajev brez vsake izgube možstva, konj, topov in vozov umaknile.

Naš napad na Ypres napreduje. Čez 2300 mož, po večini Angležev, je bilo ujetih in zaplenjenih več strojnih pušk. Na ozemlju zahodno od Roye, so se vršili hudi, za obe strani zgubopolni boji, ki pa niso spremenili tamošnjega položaja. Mi smo pri tem zgubili dva topova in pogrešamo več stotin mož.

Vspešen je bil naš napad ob reki Aisne vzhodno od Soissons. Naše čete so v naskoku zavzele kljub silnemu sovražnemu odporu več močno utrjenih postojank, se polastile Chavonnes-a in

Zemljevid Egipta.

Soupir-a, ujele čez tisoč Francozov in zaplenile 3 topove in 4 strojne puške. Poleg katedrale v Soissonsu so postavili Francozi težko baterijo, njene opazovalce pa na zvonik. Posledice takega postopanja, v katerem se kaže pravi sistem, so očitne.

Med Verdunom in Toulom so bili različni napadi Francozov odbiti. Francozi so deloma nosili nemške plašče in čelade.

V Vogezih pri Markkirchu je bil odbit francoski napad. Naše čete so izvršile protinapad.

30 novih generalov.

Kodanj, 3. novembra. Iz Pariza poročajo: »Journal Officiel« objavila imenovanja 30 novih generalov. Ta imenovanja so potrebna, ker je veliko generalov padlo oziroma bilo ujetih, nekaj jih je pa moralo izstopiti iz armade vsled starosti in telesnih hib.

Uradno francosko poročilo o bojih v Franciji in Belgiji.

Uradno francosko poročilo z dne 1. novembra se glasi: Odbili smo močne neprestane napade na okolico pri Ypernu. Severno in vzhodno od Yperna smo znatno napredovali. Po krepkem protinapadu je infanterija zaveznikov vasi Hollebecke in Messines, ki so ju Nemci, ki so do Lys prodrli, zasedli, zopet osvojila. Na ostali fronti so bili hudi napadi Nemcev odbiti. V Argonih, kjer niso Nemci napredovali, se bje hud boj prenehal. (Kakor poroča nemški glavni stan z dne 2. novembra, so Nemci Messines zopet osvojili.)

Bitka na Flanderskem.

Iz Londona se 2. t. m. čez Amsterdam oficijelno poroča: Boji se bijejo skoraj neprestano na celi črti zaveznikov, posebno hudi so boji na severu. Nemci se trdovratno branijo in ob priliki izvajajo krepke protinapade. Kljub temu Angleži pridobivajo trajno tla.

Siloviti učinki nemških bomb.

Rotterdam. »Daily Mail« poroča iz severne Francije: Dva nemška letalca sta prišla nad Bethune in sta mesto z bombami bombardirala. Ena bomba je ubila 19 oseb in ranila 40. Tudi v Dünkirchen je padla bomba v Rue du College, kjer so vse šipe popokale.

Naše napredovanje proti Srbom.

Dunaj, 3. novembra. (Kor. urad.) Uradno se poroča: Šele sedaj se lahko celotno pregleda v Mačvi doseženi uspeh. Tam se nahajajoča srbska armada, ki je štela štiri do pet divizij pod poveljstvom generala Stepanovića, se je mogla rešiti iz ogrožene situacije le s hitrim begom, pri čemer je morala popustiti raznovrstne zaloge in tren ter je izgubila mnogo ujetnikov. Sovražnik se je v enem pohodu brez odpora umaknil na gričevje južno od Šabca. Le pri Šabcu, katerega so naše hrbte čete v noči od 1. na 2. novembra v naskoku zavzele, so se Srbi trdovratno pa brezuspešno upirali.

Potiorek, feldcajgmajster.

NAŠI ZAVZELI METKOVIĆ. — SRBI SE UMIKAJO V VALJEVO.

Budimpeštanski listi poročajo o zavzetju Šabca: Ko so naši osvojili Tabanovič, so prodirali naprej in pričeli nov boj s sovražnikom, ki je zavzel nove postojanke v betonskih utrdbah za Šabcem. Naša artiljerija je delovala z izredno gotovostjo. Njene krogle so strašno opustošile med Srbi, ki so se umaknili v svoje strelske järke. Srbi so se sicer obupno branili, a naši so jih korak za korakom potiskali nazaj. Srbi so se začetoma počasi umikali, a končno so zbežali iz mesta. Naše čete so vkorakale v Šabac, kjer je pustil sovražnik več topov in silno veliko municije. Ob tej priliki so naši tudi ujeli veliko Srbov. Poraženo srbsko armado pode naše čete naprej. Druga naša kolona je zmagovito vkorakala v Metković. Srbske sile, poražene na celi črti, se umikajo v Valjevo.

RUSKO POROČILO O SRBSKIH PORAZIH.

(Od časnikarskega urada c. kr. vojnega ministrstva in državnega pravdnika na Dunaju dovoljeno.)

Budimpešta, 3. novembra. »Az Est« priobčuje poročilo vojnega poročevalca moskovskega »Ruskega Slova«, Vladimirja Mihajlovskega, ki je svojemu listu iz Niša sporočil naslednje podrobnosti o srbskih porazih:

Na južnem bojišču se je položaj zelo izpremenil. Južno od Sarajeva, v prostoru Romanje planine in Ravne so Srbi vzemirjali avstrijsko armado. Te srbske čete so pa Avstrijci potisnili nazaj čez Drino. Kakor znano, je glavna moč avstrijske armade že začetkom septembra prekorčila Drino v nameri, da bi čez Krupanj prodrli naprej v Srbijo.

Poincare na fronti.

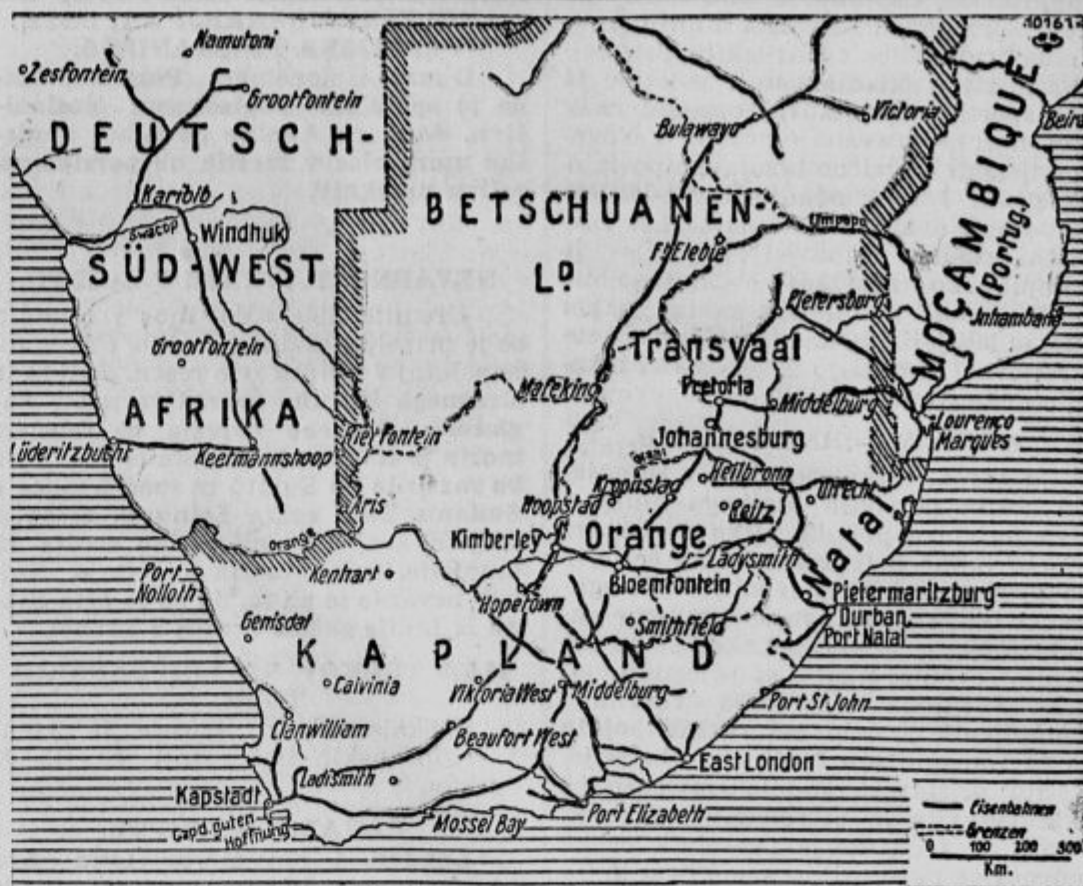
Iz Pariza poročajo, da je odšel Poincare v spremstvu vojnega ministra Milleranda na fronto. Ostal bo na bojišču več dni in obiskal posamezne čete.

General Joffre v Parizu.

Kodanjska »Nationaltidend« poroča: General Joffre se je mudil te dni v Parizu, in sicer popolnoma inkognito. Parižani ga zelo slave, ker sodijo, da je s svojo umikalno taktiko rešil svoječasnno Pariz. Nazivajo ga »molčeč-než« in kunktator. Eden njegovih prijateljev piše v listu »Liberte«, da sta mu ta dva pridevka zelo všeč, dasi ne odgovarjata resnici. Res je, da Joffre ne zahaja rad v družbe, a doma je vedno dobre volje. Zjutraj je navadno doma sam trobil budnico in kmalu nato je jezdaril s svojimi otroci v »Bois de Boulogne«. V njegovem salonu se je čula zvečer večkrat godba. Generalissimus francoske armade pozna natančno klasično godbo, tudi dobro poje in ima prijeten glas. V gledališče ne hodi rad, rajši čita svoje knjige. Kadar čita, ga ne sme nihče motiti. Njegovi tovariši ga čislajo kot častnika, ki gleda na lepo zunanost. Resen je in učen, a tudi praktičen. Gotovo se je smehljaj, ko je čital, da mu pravijo, da je kunktator, obotavljaj. Če kaj sklene, je bolj podoben odločnemu dragoncu, kakor počasnemu računarju. Podobnejši je Muratu kakor Fariju. Zasladoval je umikalno taktiko zato, da je pripravljaj bitko. V francoski armadi zadnjih 40 let ni bilo nobenega častnika, ki bi bil več kakor on delal na to, da se izbišejo spomini na leto 1870. Kot načelnik generalnega štaba je z vso gorečnostjo delal in bil vsak dan tako pripravljen, da bi bil lahko drugi dan že udaril. Z vojsko je računal s popolno gotovostjo in je tudi telo krepil, da postane kos naporom vojske. Joffre je srečen mož in popolnoma zaupa svoji zvezdi. Usoda Francije je v njegovih rokah.

Angleži naročajo vojni material v Ameriki.

»Morningpost« poroča, da so vojskoje velesile naročile v Združenih državah za 40 milijonov vojnega materiala. »Der Konfektionar« poroča, da je angleška armadna uprava pri tvrdki Siegmund Eisner v New Yorku naročila 150.000 uniform.

Zemljevid k vstaji v Južni Afriki.

vroč boj med močno turško-bolgarsko četo in srbskimi vojaki. Srbi so izgubili 2 častnika in 104 može. Četa se je po boju umaknila nazaj v gore.

SRBSKA PONUDBA BOLGARIJI.

Sofijski »Dnevnik« ogorčeno obsoja, ker je izjavil srbski petrogradski poslanik Spalajković, da je Srbija voljna odstopiti Bolgariji nekaj malo zemlje, če Bolgarija izpolni svoječasno sklenjeno pogodbo in pošlje Srbiji proti Avstro-Ogrski 200.000

mož na pomoč. Srbske parasite, piše »Dnevnik«, itak usoda hudo bje. Vse velesile priznavajo, da je Makedonija bolgarska. Ako bi jo hotela Bolgarija zasedati, bi zadoščala petina 200.000 mož; z ostankom bi pa lahko zasedla neko drugo drago deželo, ki je bila vsled zavrtnosti Srbije izgubljena. V krvi je bilo prebivalstvo Srbije rojeno in vzgojeno in se mora zadušiti v krvi, da dobi mučena Makedonija zadoščenje.

Vstaja Burov narašča.

Berolin. »Vossische Zeitung« poroča iz Amsterdama: Število burskih vstašev znaša baje že 10.000 mož. Vstaši so dobro oboroženi, imajo brzostrelne topove in strojne puške. Kolonija Oranje je že vsa pobunjena.

ZMAGA POLKOVNIKA ALBERTSA.

»Reuter« poroča iz Kapstadta: V okrožju Lichtenburga po polkovniku Albertsu poraženi vstaši so izgubili 13 mrtvih, 30 ranjencev in 240 vojnih ujetnikov.

DVA VODITELJA BUROV UJETA.

»Reuter« objavlja: Polkovnik Giliers poroča iz Kenharata: Ujeta sta voditelja vstaških Burov major Ben-Goetsee in kapitan de Williers.

NEVARNOST VSTAJE V JUŽNI AFRIKI.

London. »Morningpost« poroča iz Kapstadta: Nevarno ozemlje leži na severu Oranje države, kjer stoji na bojišču De Wet. Prisilili je Angleže, da so se njegovemu poveljstvu podvrgli. Ker so železnice izjavile da prevzamejo blago samo na odgovornost odpošiljatelja, je sklenil zakladni urad na predlog trgovske zbornice v Johanisburgu, da bo železnice, če trpe škodo vsled vstašev odškodoval. Sedaj je vožnja po železnicah zopet urejena.

VOJNO STANJE V JUŽNI RODEZIJI.

London, 4. novembra. (Kor. urad.) Iz Salisburyja 31. oktobra: V Južni Rodeziji se je proglasilo vojno pravo.

Obleganje Tsingtau.

»Zentral News« poroča iz Šangaja: Zavezniki še vedno silovito obstreljujejo Tsingtau. Nemci odgovarjajo na ogenj. Velika petrolejska skladišča v pristanišču gore. »Lokalanzeiger« poroča iz Amsterdama: Angleško mornariško ministrstvo objavlja, da se je obstreljevanje Tsingtaua 29. oktobra nadaljevalo. V celoti se je posrečilo, da so utrdbe uničene. Padec Tsingtaua kmalu pričakujejo, dasi ovira operacije dež in je rezko mrzlo.

JAPONSKO POROČILO O OBSTRELJEVANJU TSINGTAU.

Tokio, 4. novembra. (Kor. urad.) Uradno se naznanja, da se Tsingtau še vedno obstreljuje. Večina nemških utrdb je bila prisiljena, da je morala z ognjem umolkniti; le dve utrdbi nepromestno odgovarjata na napade zaveznikov.

Tudi Kitajci se pripravljajo na vojsko.

»Korr. Rundschau« poroča čez Kodanj: Kitajska tudi namerava poseči v vojsko. Deželni brambni svet v Pekingu je izdelal mobilizacijsko povelje in odredil celo vrsto izrednih vojaških ukrepov. Izpopolni 36 divizij in postavi

nove čete. Iz notranje Kitajske se odpošiljajo številne čete na rusko mejo.

Anglija zaprla celo severno morje.

»Lokalanzeiger« poroča iz Londona: Reuter objavlja sledeče povelje angleške mornarice: Ker so se z zlorabo nevtralne zastave polagale mine, se mora smatrati za bojišče celo Severno morje. Od 5. novembra nadalje vozijo na lastno nevarnost ladje od Hebridov do Islanda, če ne upoštevajo predpisov admiralitete. Trgovinske ladje vseh narodov, ki vozijo na Norveško in vzhodno Dansko, naj se podajo skozi angleški kanal v Dover.

Spopad z roparji v Libiji.

Tripolis, 31. oktobra. »Stefani« poroča iz Gheriata (Ghibia), da je na oazi Giasmat napadlo kakih 400 roparjev oddelek italijanskih vojakov. Vnel se je hud boj. Trije častniki so ranjeni, med njimi eden nevarno. Podrobnosti še niso znane.

Vezuv zopet bruha.

Neapolj, 2. novembra. Vezuv je zopet začel bruhati gost dim in lavo. Sliši se zamolklo bobnenje. Prebivalstvo krajev ob Vezuvu je v toliko večjem strahu, ker se še ni opomoglo od zadnjega strašnega ognjenikovega de-lovanja leta 1896. Strokovnjaki so mnenja, da za zdaj še ni nobene resne nevarnosti.

!Svetovna vojska!

Prvi sešitek izide, kakor je bilo naznanjeno, 10. t. m. popoldne, drugi sešitek pa 18. t. m., ker je 15. nedelja. Sobotni Slovenec je pomotoma poročal, da je prvi sešitek že izšel.

Dnevne novice.

+ Avstrijski državni zbor se ne skliče. Z Dunaja se poroča: Vočigled sklicanju ogrskega državnega zbora se je v delu avstrijskih parlamentarnih strank pojavila želja, da bi se sklical tudi avstrijski parlament in rešil zlasti vprašanje novega posojila, ki se ima oddati še pred novim letom. Toda iz vrst onih parlamentarcev, ki so imeli v zadnjem času priliko govoriti z ministrskim predsednikom grofom Stürgkhom, se javlja, da je grof Stürgkh na vsa dotična vprašanja odgovoril, da bi sklicanje državnega zbora v sedanjem času ne bilo oportuno in tudi iz tehničnih ozirov težko izpeljivo, ker je precej poslancev v vojni službi ali jim drugače ni mogoče priti. Zdi se, da imajo vladni krogi pomisleke tudi radi tega, ker bi različne parlamentarne skupine tudi ob najkrajšem

zasedanju podale parlamentarne izjave, ki bi se lahko krivo razumele. Veliko vloge igra tudi vprašanje obnovitve poslaniške imunitete. Vsekakor vsaj v bližnjih tednih ni pričakovati sklicanja avstrijskega državnega zbora. Pa tudi deželni zborov se ne namerava sklicati, ker proračunske naloge brez težav lahko rešijo deželni odbori.

— **Kako se sedaj lahko najhitreje pošlje volneno obleko vojakom 27. domobranskega pešpolka.** Več častnikov domobranskega pešpolka št. 27, ki so bili v bojih z Rusi ranjeni in so se sedaj v Ljubljani ozdravili, odide v kratkem zopet na bojišče. Pri tej priliki lahko vzamejo seboj več volnene obleke in perila za vojake tega polka, tako da bodo vojaki obleko dobili direktno in ne šele po pošti. Kdor torej želi vojakom 27. domobranskega polka poslati volneno obleko in perilo, naj jo z natančnim naslovom in dobro zavito, najbolje zašito, pošlje do 8. novembra na gospoda nadporočnika 27. domobranskega pešpolka Taffa (skladiščna uprava) ali pa na gospoda stotnika Neubauer od 2. do 4. ure popoldne. Jedila so izključena. — Izpolnjujemo svojo častnikarsko dolžnost, ako se že sedaj gg. častnikom domobranskega pešpolka v imenu občinstva najiskrenejše zahvaljujemo za veliko skrb in požrtvovalnost do sinov naše dežele.

— **Z južnega in severnega bojišča.** Padel je na južnem bojišču poročnik 22. pešpolka Jurij Stanzer, sin c. kr. sod. svetnika g. Rud. Stanzerja v Zagrebu. — Ranjen je bil na južnem bojišču rezervni kadet pri 22. pešpolku, g. Stanko Kalan iz Kobarida; na severnem bojišču pa pri 47. pešpolku njegov brat g. učitelj Josip Emil Kalan. — Padel je major Karol Kreinca, rodom iz Marenberga. — Dr. Drago Marušič, odvetniški koncipijent pri odvetniku dr. Pucu v Gorici in rezervni kadet pri 97. pešpolku, ni mrtev, kakor se je domnevalo vsled poročil ranjencev, ki so se vračali s severnega bojišča. Po bitki pri Kranjem na vzhodu od Lvova, ki se je vršila 26. avgusta t. l., ni bilo glasu o njem, tako da je bilo upravičeno mnenje, da ni več med živimi. Včeraj pa je prišla od osrednje informacijske pisarne za vojne ujetnike na Dunaju razveseljiva vest, da se nahaja dr. Drago Marušič zdrav v ruskem ujetništvu, in sicer v Slobodskem (gubernija Vjatka).

— **Starosta Blejcev umrl.** Na Vseh svetnikov popoldne smo pokopali na Bledu Antona Pogačar z Grada št. 16, rojen 15. januarja 1823, dosegel je 91 let, 9½ meseca. Bil je zet jezerskega cerkvenika Janeza Mandelc. — Sedaj je postal starosta gosp. kanonik dekan Mih. Tavčar iz Žužemberka, ki se je poročil na Bledu (na Rečici) 23. septembra 1823.

— **Vojna kurata na bojišču.** Č. g. Januš Golec, znan kot pisatelj-humorist, ki je služil poprej kot kaplan na Remniku, se nahaja sedaj na bojišču v Galiciji kot vojni kurat. — Na srbskem bojišču pa se nahaja č. g. Franc Paulič, kaplan na Pilšanuju. Piše, da je še zdrav.

— **Dr. Rosina,** odvetnik v Mariboru, kateri se je nahajal v graškem sanatoriju Haussa, se je ozdravljen vrnil v Maribor.

— **Več sto ranjencev** so pripeljali v pondeljek, dne 2. novembra v Maribor. Nek vojak deželnoobrambovskega pešpolka št. 26, je med transportom umrl. Pripeljali so tudi nekega dragonca od 5. polka, kateremu so zdravniki odrezali že na bojišču obe nogi in desno roko. Ko so nesli reveža v sanitetni voz, so mnogi jokali.

— **Štiri tedne zamora** je dobila neka M. Rajšp, katera je v št. Lenartu v Slov. goricah, predbacivala dvema slovenskima zdravnikoma, da držita s »srbofilnimi Slovenci«.

— **Srebrno častno svetinjo »Rdečega križa«** je podelil nadvojvoda Franc Salvator gimnazijskemu ravnatelju Jožefu Tomišku v Mariboru za zasluge, ki si jih je pridobil za »Rdeči križ«.

— **Na koleri** je umrl v Siebenbrunnu pri Kapfenbergu neki kočijaž, ki se je pred kratkem vrnil iz Galicije.

— **Požig.** V pondeljek, 26. oktobra, zvečer ob 11. uri je začelo goreti v vasi Očizla občina Klanec v Istri. Zapalila sta mnogokrat predkaznovani Peter Pouh in Martin Mihalič neko kočjo, ki je bila napolnjena s senom. Ogenj se je razširil tudi na sosedne hiše. Skupna škoda znaša blizu 5000 K. Zgoraj imenovana požigalca sta bila v tork aretirana in nato odpeljana v Ljubljano na grad.

— **V Savi utonila** je minulo soboto petletna posestnikova hči Ana Krt iz Gorenje Vasi pri Kranju. Igrala se je ob Savi, kjer je njena starejša sestra prala, padla je v reko in utonila. Deklico so pri Drulovki potegnili mrtvo iz vode. Običajala je v grmovju.

— **Samoumor bolgarskega pesnika.** Iz Sofije poročajo z dne 31. oktobra: Znani bolgarski pesnik Javorov je danes izvršil samoumor.

— **V Mariboru** sedaj pridno stavijo na Teznu barake za vojake. V teh barakah bo prostora za 2500 vojakov. Barake stavi mestna občina in jih bo dala v najem erarju za dobo 10 let za svoto 10.000 K letno.

— **Kolera na štajerskem.** Graški listi poročajo, da se je v Gradcu pojavil slučaj kolere. V Siebenbrunnu pri Kapfenbergu pa je umrl za kolero hlapec, ki se je vrnil iz Galicije.

— **Društvo »Verein für Verbreitung des Deutschthums«** je letos odpovedalo podporo vsem šolskim kuhinjam, ki so ustanovljene na šulferajnskih šolah v Avstriji.

— **V Spielfeldu** je umrl Alojz Schallhammer, sin posestnika smodnišnice, v Spielfeldu.

— **Novi ranjenci v Celovcu.** V Celovcu so v pondeljek zopet pripeljali 354 ranjencev.

— **Strašen prizor v cirkusu.** V cirkusu Krone (Charles), ki igra zdaj na Dunaju, se je zgodil dne 31. m. m. strašen prizor. Krotilec H. Wagner predstavlja dresuro dvanajstih tigrov. Med njimi se nahaja tudi dve in pol leta stari sibirski tiger, ki se šele deset dni kaže. Tiger ni ubogal, in ko mu je Wagner za bipe obrnil hrbet, je tiger skočil od zadaj na krotilca in ga je ugriznil v desno roko, kremplje mu je pa zasadel v hrbet in v tilnik. Krotilec je bil v veliki nevarnosti, ker so tudi ostali tigri postajali nemirni. Uslužbenci so brizgali v tigre vodo, ki je nato pustil svoje žrtev. Wagner je sam pozval tigre v njih kletke. Gledalci nevarnosti splošno niso zapazili, tako hitro se je ves prizor končal.

Okrožnica vsem županstvom na Kranjskem.

Deželni odbor je izdal sledečo okrožnico na vsa županstva na Kranjskem. S 1. avgustom t. l. je stopil v veljavo cesarski ukaz z dne 1. avgusta 1914 drž. zak. št. 194, s katerim se za dobo dokler trajajo z vojnim stanjem povzročene izredne razmere, ukrepajo določila za preskrbovanje prebivalstva z neobhodno potrebnimi rečmi. Na podlagi določil tega ukaza ima politično deželno oblastvo pravico zaukazati od časa do časa ali redno ponavljajoče se popisovanje zaloga za življenje neobhodno potrebnih stvari. V sporazumu z vojaško upravo sme politično deželno oblastvo za preskrbovanje občin zahtevati od izdelovalcev odnosno proizvajalcev in kupčevalcev te zaloge ter jim naložiti dolžnost dobave, ako se blago drugače ne more nabaviti za primerno ceno. Za tistega, ki bi hotel svojo zalogo zatajiti, ali po političnem oblastvu naloženo mu dobavno dolžnost kršiti, predpisuje ukaz ostro kazen. Z ostro kaznijo se kaznujejo nadalje tudi one osebe, ki bi izrabljale izredne razmere, povzročene z vojnim stanjem, zahtevale za neobhodno potrebne stvari očitno čezmerne cene, one osebe, ki bi nakupile neobhodno potrebnih reči ali omejile njih izdelovanje z namenom, da bi nato čezmerno zvišale njihove cene, ali, ki bi z neresničnimi poročili ali drugimi pripomočki hotele koga premotiti ter povzročiti na ta način draginjo za življenje neobhodno potrebnih reči. Navedena postavna določila olajšujejo v veliki meri aprovizacijo občin, vsled česar se je zdelo deželnemu odboru potrebno županstva na ta ukaz opozoriti ter jim obenem naročiti, da strogo pazijo, da se ne bodo sedanje izjemne razmere na škodo prebivalstva izrabljale.

Razna poročila.

ODLIKOVAN NEMŠKI GENERAL.

Berolin. (Kor. urad.) General pl. Woyrisch, poveljnik domobranskega zbora je dobil najvišjo odliko: Pour de merite.

AMERIKANSKI TRGOVCI PROTI ANGLEŽEM.

London. »Morningpost« poroča iz Londona: Zastopniki izdelovalcev bakra so vložili pri državnem tajniku Bryanu vnovič protest: Zahtevali so varstvo, da smejo ameriške in druge ladje baker v nevtralne države voziti. Če se jim to varstvo ne bo dalo, bodo z izvozom tega blaga prenehali. To bo velik udarec za ameriškos trgovino; na zahodu se bo pa izdelovanje bakra ustavilo.

PROTI BREZPOSELNOSTI.

Dunaj. Da dobe brezposelni delavci delo, je sklenilo ministrstvo za javna dela več novih del. Začelo se bo nasipanje zemlje za nove železnice v velikem obsegu. Na Nižje Avstrijskem in na Dunaju se bodo nadaljevala obrambna dela. Po deželah se prične z regulacijo rek, cest in zemljišč. Poleg tega se prične zidati več novih državnih stavb.

KOLERA.

Dunaj. Notranje ministrstvo poroča: Dne 3. novembra se je dognalo več novih slučajev kolere: 5 na Dunaju, 1 v Lincu, 1 v Gradcu, 4 v Celovcu, 8 na Češkem, 7 na Moravskem, 11 v Šleziji in 246 v Galiciji.

Ljubljanske novice.

Ij Poročil se je danes ob ½12. uri dopoldne v frančiškanski cerkvi g. Stanislav Zorko, c. kr. nadporočnik pešpolka št. 17, z gđčno. Miro Aumann, hčerko g. c. kr. višjega davčnega upravitelja v pok. Aumannu. Poročil ju je vojaški kurat č. gosp. Poljanec. Pri poroki je svirala vojaška godba. Vse najboljše!

Ij Jubilej. Danes praznuje g. Valentin Arselin, dolgoletni metteur en pages uradne »Laibacher Zeitung« in podfaktor šestdesetletnico svojega poklica. Dne 4. novembra leta 1854. je vstopil kot črkostavski vajenec v tukajšnje tiskarno Ig. pl. Kleinmayr & Ferd. Bamberg, kjer je tudi ves čas po izučanju z majhnim prestankom neumorno deloval. Čestitajoč gospodu Arselinu k redkemu slavu, želimo, da bi težko bolezen, ki ga je zadnji čas napadla, srečno prešla, in da bi mu bilo usojeno, preživeti še marsikatero leto v sreči in zadovoljnosti.

Ij Nesreče v Florijanski ulici vsled prehitre vožnje električne železnice. Včeraj popoldne so se dogodile vsled prehitre vožnje električne železnice in neizvežbanih voznikov v Florijanski ulici nesreče. Popoldne je neki voznik povozil otroka, ki je prišel iz zavetišča, nekoliko pozneje se je električni voz z orodjem s tako silo zaletel v konja, ki je z vozom stal pred Dachsovo hišo, da je konj ranjen, vino, ki je bilo na vozu, je pa deloma iz soda izteklo. Ljudje so pravočasno migali, naj električni voz ustavi, pa se voznik za to ni zmenil. Tretja slična nesreča bi se kmalu pripetila nasproti brivnice g. Kastelica. Občinstvo se splošno pritožuje, da električna železnica prehitro vozi in drvi s tako brezobzirnostjo, da je pač na mestu, da poseže tu vmes policija.

Ij Prepodeni vlomilci. Te dni je prišlo pozno ponoči na Rožnik šest neznanih lopovov, kjer so pri gostilni vlomili z zapahom zaprta vrata, potem si pa prižgali svetilko, katero so prinesli s seboj, in hoteli začeti s svojim rokovenjaškim delom. K sreči jih je pa še pravočasno začutil gospodar ter prišel nadnje z dolgo sabljo, s katero bi bil tudi on začel »delati«, a so se ga tako prestrašili, da so jo pobrali, kolikor so jih mogle nesti noge.

Ij Gosp. profesor Berce je, kakor poroča privatno poročilo, na transportu iz Galicije umrl.

Ij Častno svetinjo za 40letno zvesto službovanje v »Učiteljski tiskarni«, oziroma pri prejšnjih lastnikih te tiskarne Klein & Komp., je podelil deželni predsednik g. Antonu Sterlekarju.

Slike iz vojne.

Najmlajši junak v armadi.

Sedanja vojna je dokazala čudeže junaštva in vsak dan čitamo poročila o mladih junakih. Izmed mladih junakov brez dvoma zasluži, da se omenja komaj 16 letnega Aleksandra Horvata iz Sarospataka na Ogrskem, skoraj gotovo hrvaške krvi, kakor kaže ime njegovo. Ta mladenič, sin železniškega uradnika, se je priglasiel z drugimi šolskimi tovariši v vojake. Tovariši so odklonili, Horvata pa obdržali, potem ko so tudi starši dali privoljenje. Ko se je v par tednih izuril, je prišel v Srbijo, kasneje na Rusko in v Galicijo, koder se je tako odlikoval, da je postal četo vodja. Pri Šabcu je bil ranjen, ali ko se je zboljšala rana, je že prosil, da naj ga pošljejo v linijo na severnem bojišču. Tam je bil od kozaka udarjen na glavo. V kratkem je okreval, in zopet prosil, da ga dajo v linijo. Sedaj pa je bil težje ranjen. V Marmaros Szigetu sta mu bila odstreljena dva prsta, a voz mu je šel čez noge. Sedaj se zdravi v bolnici, je ljubljene ranjencev in strežajev, in ima edino željo, da bi se čim preje povrnil na bojišče.

»Res je krutost prelivati človeško kri,« je pravil nekomu, ki je obiskal ranjence, »toda ko se človek nahaja v toči krogelj, postane trd, hladen in zgubi usmiljenje. Marsikak Srb in Rus je moral drago plačati, ker sem moral prvikrat v bolnico.«

Kako so Antwerpen predali.

Ko se je začelo z obstreljevanjem mesta, in je nemška artiljerija za trenotek utihnila, se je podal župan mesta z dvema članoma mestnega sveta k generalnemu poveljniku nemške armade v neki samostan. Prosil je, naj se mestu prizanese z obstreljevanjem, češ da je posadka mesto zapustila. Nemški poveljnik je odgovoril, da se z županom ne pogaja: Poišče naj se kak belgijski častnik, ki je k temu upravičen. Na pripombo župana, da ni v celnem me

stu nobenega častnika, je poslal poveljnik z županom nekega stotnika nemškega generalnega štaba, ki naj se prepriča o resničnosti županovih izjav. Topovi so med tem časom molčali. Stotnik je med tem preiskal vse vojašnice in vojaške zavode v mestu, pa ni našel niti enega častnika belgijske armade. Nemški poveljnik je nato naročil županu, naj hiti za armado in nazaj pripelje poveljnika posadke, če ne bo začel ob 6. uri zvečer iznova mesto obstreljevati. Župan se je podal nato na pot in se pripeljal tik pred 6. uro nazaj k poveljniku v spremstvu dveh belgijskih častnikov, ki sta mesto predala.

Kako močan je polk.

V kolodvorski restavraciji v Hebu je neki sitnež vprašal nekega rezervista, kako močan da je njegov polk. Radovednežu je zasolil rezervist krepko zaušnico in mu je rekel: »Zdaj veste, kako močan da je posameznik; zdaj pa lahko izračunate sami, kako močan da je cel polk.«

Nemške polkovne mačke.

»Neue Züricher Zeitung« piše: O uporabi psov v nemški armadi se je že veliko čulo, a ne še o uporabi mačk. A tudi mačke izposlujejo važno nalogo. V vsakem skladišču se plazijo, da lovi miši in podgane, mačka, ki nosi okolu vratu trak s črkami: K. M. K. (Začetne črke nemških besedi: cesarska skladiščna mačka.) V proračunu se proračuna za čuvajko moke in žita 2 marki mesečno. Mačka se ne nahaja le v vsakem skladišču, marveč tudi v vsaki utrdbi.

ZA VOJAKE - KADILCE!

V mnogoštevilnih zasebnih pismih obžalujejo naši vojaki, da na bojišču ni dobili, kar bi v prostih urah imeli najrajši: cigarete, smodke, tobak, pipe, vžigalice itd. Bogata mesta in imoviti stanov nabirajo vsepovsod za svoje vojake takih darov. Ne dopustimo, da bi naši mladeniči in možje ne imeli tega, kar imajo drugi! Zato prosimo, da se po naših mestih, trgih in vaseh nabirajo za naše vojake na bojišču, a tudi v bolnišnicah: cigarete, smodke, tobak, pipe, vžigalice ali pa tudi denar, s katerim se omislijo omenjeni predmeti. Kar se nabere, naj se vpošlje na deželno vlado s pripombo, za kateri polk je namenjeno.

Dobre vinske sode

iz hrastovega lesa, prav močne, od 400 do 700 litrov, prodaja po nizki ceni FRAN CASCIO, vinski trgovec, Ljubljana, šolski drevored (Mahrova hiša). 2933

Odda se

stanovanje

z električno razsvetljavo, obstoječe iz 4 sob, velike kuhinje, za februarjev termin. Razgled na Sv. Petra in Reseljevo cesto. Cena zmerna. Poizve se v barvni trgovini

H. Zankl sinovi, Reseljeva cesta 1.

Učenca

za kavarniško obiri sprejme takoj kavarna »Avstrija« Ljubljana.

Tesarji

se iščejo za takojšnji nastop.

3092 Elektrarna Faal ob Dravi.

Za svojo žago z električnim obratom potrebujem

2 trezna, neoženjena žagaria 2

na beneški jarem (Venezianer Gatter) s 3—4 listi. Zaslužek je stalen in dober. Žaga gre vedno. — Ponudbe je poslati na naslov: Franc Dolenc, trgovina z lesom v Stari Loki, pošta škofja Loka, Gorenisko. 3089

»Tolažba dušam v vicah«. Molitvenik, priredil župnik Fr. Bleiweis. Cena z rdečo obrezo 1 K 20 h, z zlato obrezo 2 K, najfinejši šagrin 2 K 60 h. Založila Katoliška Bukvarna v Ljubljani. — Priporočamo ta molitvenik, ki je izšel pred kratkem v novem natisu. Molitev za mrtve je sveta cerkev vedno priporočala kot posebno zaslužno delo. Letos je na spomin na mrtve, posebno na one, ki so darovali življenje na bojnem polju, že posebno oživel v naših srcih. V pismih naših vojakov z bojnega polja, zdravih in ranjenih, prevladuje prošnja do domačih: »Molite zame!«, še globokeje pa nam sega v srce nema prošnja onih, ki jo ne morejo nič več z besedo izraziti. Daleč tam na rusko-poljskih planjavah ali na krvavih bosensko-srbskih tleh so mnogi naši vojaki samotno umirali in umrli. V dolgih vrstah so položeni k večnemu počitku; brez cvetja in lučic ostanejo njih grobovi in kma-

lu bodo poteptana tla, ki jih krijejo. Mi pa, ki smo ostali doma, smo dolžni, da gremo mrtvim junakom na pomoč. Sveta cerkev nas poziva, da velja naša molitev in daritev posebno v mesecu novembru dušam v vicah.

Stanovanja

z uporabo vrta

2 sobi in pritlikline K 400
3 sobe in pritlikline K 600

vse veliko in lepo, 20 min. od mesta, cena živila; železniška postaja. Odda se takoj.

1 soba in kuhinja s pritliklino zastoj

proti izvrševanju malih opravil. — Več pove uprava »Slovenca« pod št. 3083.

Več čevljarskih

pomočnikov

sprejme takoj v trajno delo Jos. Pokorn, čevljarski mojster, Sv. Martina cesta 5. 3076

Stanovanje

obstoječe iz 2 sob, kabineta in vseh pritliklin, se odda za februarjev termin. — Naslov pove uprava lista pod št. 3074.

Vino

lastnega pridelka na drobno in debelo za domačo uporabo po zmernih cenah razpošilja Matej Ventin, Kaštelir, Istra. 3073

Stanovanje

obstoječe iz 5 sob in vseh pritliklin, se odda takoj ali za februarjev termin v II. nadstropju ter se event. lahko tudi deli. 3086

Ravnotam se odda takoj

meblovana soba

s posebnim vhom. — Naslov pove za oboje uprava »Slovenca« pod št. 3086.

Učenka

za manufakturno trgovino, 16 let stara, se sprejme. — Naslov pove upravništvo »Slovenca« pod št. 3085. (Za odgovor treba priložiti znamko!)

2 elegantni stanovanji 2

vsako obstoječe iz 4 velikih sob s krasnim razgledom in na solnčni legi, s kopalnico in vsemi pritliklinami, opremljeno z vsem komfortom in električno razsvetljavo, je oddati takoj ali za februarjev termin.

Istotam se da tudi

podpritlično stanovanje

z dvema sobama in z vsemi drugimi pritliklinami takoj ali za februarjev termin v najem. Naslov pri upravi tega lista pod št. 3067. 3

Kantina Corazza

Levada (Istra)

601

VINO

belo, črno in šiljer lastnega pridelka se pošilja po jako ugodni ceni. Za pristnost se jamči.

Naznanilo otvoritve! Podpisani vljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da bom v petek 6. t. m. otvoril v Mengšu (preje pri Pečniku)

GOSTILNO

kjer se bodo vedno dobivala gorka in mrzla jedila ter točila različna najboljša vina in pivo. Na razpolago so tudi sobe za prenočevanje tujcev. Pri gostilni se nahaja tudi velik hlev.

Za obilen obisk se najvljudneje priporoča Josip Kralj, gostilničar.

Izgotovljene obleke, suknje, pelerine

za moške in dečke ter lepe in jako okusno izgotovljene iz pliša ali sukna vrhne

jopice in plašče za ženske in deklice

v zalogi po stalno najnižji ceni v manufakturni in konfekcijski trgovini

Pri Škofu

Ljubljana, Pred Škofijo št. 3
Medarske ulice

Geniki na zahtevo brezplačno.

Kranjska deželna podružnica v Ljubljani

n. a. dež. življ. in rentne, nezg. in jamstvene zavarovalnice

sprejema zavarovanja na doživetje in smrt, otroških, rentna in ljudska, neškodna in jamstvena zavarovanja.

Javen zavod. Absolutna varnost. Nizke premije.

Udeležba na dividendah pri življenjskem zavarovanju že po prvem letu: Stanje zavarovanj koncem leta 1913. K 170.217.149—

Stanje garancijskih fondov koncem leta 1913. K 43.424.496.17

V letu 1913. se je izplačalo zavarovancem na dividendah iz čistega dobička . . . K 432.232.66

Kdor namerava življenjsko zavarovanje, naj se v lastno korist obrne do gori imenovane podružnice. — Prospekti zastoj in poštnine prosto.

2171 Sposobni zastopniki se sprejmejo pod najugodnejšimi pogoji.

Prodaja posode

Resljeva cesta

od 4. do 19. novembra

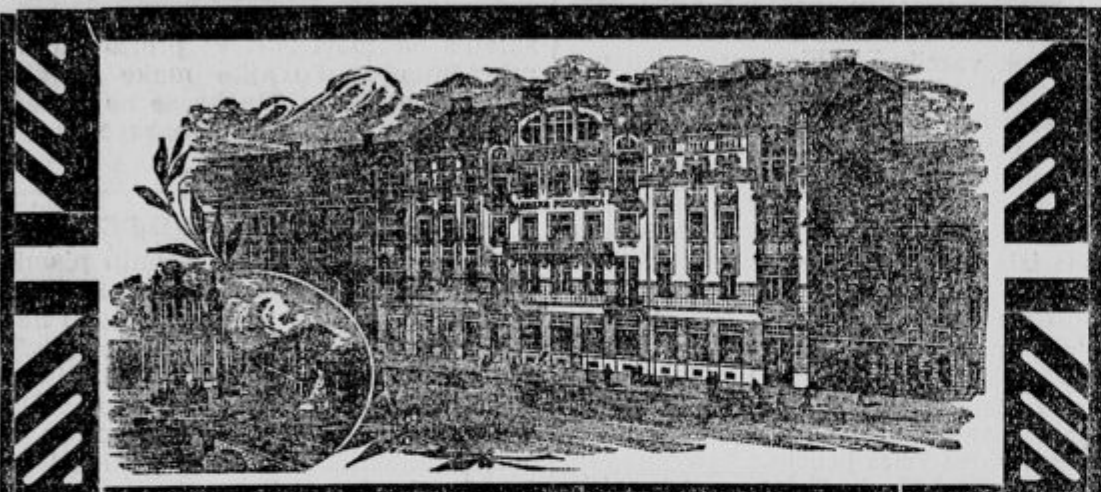
Svoje p. n. odjemalce prosim najvljudneje, naj si že sedaj nabavijo svoje potrebščine karlovskega porcelana, emajliranega blaga in predmetov za luksuz, ker se do meseca maja ne vrši noben nov sejem za posodo.

Potrudi se bom, da oddam blago po najnižjih cenah.

3075

Za številni obisk se priporoča

Ivan Kus.

Najboljša in najsigurnejša
prilika za štedenje!

LJUDSKA POSOJILNICA

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 6, pritliklje, v lastni hiši nasproti hotela »Union« za frančiškansko cerkvijo

sprejema hranilne vloge in vloge v tekočem računu, za katere jamčijo ne samo njeni zadružniki temveč

tudi cela dežela Kranjska

ter jih obrestuje po 4 $\frac{3}{4}$ % brez kakega odbitka, tako da sprejme vložnik od vsakih vloženih 100 K čistih obresti 4.75 kron na leto. Stanje vlog je bilo koncem marca 1913 čez 22 milijonov kron. Za nalaganje po pošti so poštnohran. položnice brezplačno na razpolago.

Načelstvo.

Stavbeno podjetje: Parketna tovarna: Strojno mizarstvo: Tesarstvo: Parna žaga:

Prevzamem javne in zasebne stavbe, železnobetonske mostove, stropne itd. — Popravila izvršujem po najnižjih cenah. — Izdelujem načrte in aajem strokovna navodila.

Velika zaloga hrastovih in bukovih deščic, katere dobavim z ali brez polaganja; prevzamem tudi popravila in polagam deščice na stara, že obstoječa tla.

Izdelujem vsa, stavbeno mizarstvo tičoča se dela, pohištvno le proti naročilu. Izvršujem tudi vsakovrstna popravila, točno povojno in po nizkih cenah.

Prevzamem vsa v to stroko spadajoča dela, kakor napravo strešnih stolov, stropov, verand, barak, odrov itd. — Popravila izvršujem točno in solidno.

Kupujem hrastov, bukov in smrekov les in žagam hlode tudi proti plačilu. — Po železnici poslan les se dostavi na žago po lastnem industrijskem tiru z drž. kolodvora.

Ustanovljeno 1900.

V. SCAGNETTI, Ljubljana.

Telefon 299.

Tehnična pisarna: za skladiščem državnega kolodvora.

Domača tvrdka

Zunanja naročila
2815 obratno

Cene brez konkurence

Modni salon Marija Götzl

Priporočamo domačo solidno tvrdko

Velika zaloga damskih in otroških klobukov v najnovejših oblikah vseh vrst ter športnih čepic

Židovska ul. 8

Zalni klobuki
vedno v zalogi

Popravila se sprejemajo

Izdaja konzorcij »Slovenca«.

Tisk: »Katoliške Tiskarne«.

Odgovorni urednik: Jožef Gostinčar, državni poslanec.